

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ನವೆಂಬರ್ 1979

ಚಂದಮಾಮ

ನವೆಂಬರ್ 1979

★

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು	... ೬	ರಾಜನಾದ ವೈಶ್ಯಕುಮಾರ	... ೩೭
ಅಸಮೀಕ್ಷಕಾರಿತ್ವ	... ೭	ಜಾಹ್ನಿ ಜ್ಞಾನಿ	... ೩೯
ಕರಡಿ ಕೆಂಪಣ್ಣ	... ೧೦	ಕುರೂಪಿ	... ೪೩
ಬಾದರಾಯಣ ಸಂಬಂಧ	... ೧೯	ವಿವಾಹ ಸಮಸ್ಯೆ	... ೪೪
ಮಾತ್ರಿ ಮಾಡಿದ ಪರೀಕ್ಷೆ	... ೨೫	ಯೋಗ್ಯತೆ	... ೪೭
ಮಿಠಾಯಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳು	... ೨೭	ಪುಕಾರು	... ೪೮
ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ	... ೩೦	ದೇವೀಭಾಗವತ	... ೫೦
ಇಂದ್ರನಾದ ರಾಜ	... ೩೩	ಚೇನಾಂಬರಗಳು	... ೫೯

★

ನಿನ್ನ ?
ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಬಬಲ್‌ಗಮ್‌ಗಳಿಲ್ಲವೆ?

007
ಬಬಲ್‌ಗಮ್

A
NP
PRODUCT

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : 'ಚಕ್ರ ಪಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು : ನಾಗರೇಡ್ಡಿ

ವಿವಾಹ ಸಮಸ್ಯೆ ಪುರಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ತಲೆ ದೋರಿದಂತಹುದು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳವರು ವಿವಾಹವಾಗಿ ತಂದೆಯ ವಾರಸತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು. ಬಾಲಕನೊಬ್ಬ ಆ ವಾರಸತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಕ್ಕ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾದ ಚಂದವನ್ನು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಪುರಾಣಬಾಲನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಉಪದೇಶ ಸಿಗುವುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಅಮರವಾಣಿ

ಪ್ರಳಯೇ ಭಿನ್ನ ಮರ್ಯಾದಾ ಭವಂತಿಕಿಲನಾಗರಾಃ

ಮರ್ಯಾದಾ ಭೇದವಿಂಚ್ಯಂತಿ ಪ್ರಳಯೇಹಿ ನ ಸಾಧಕಃ

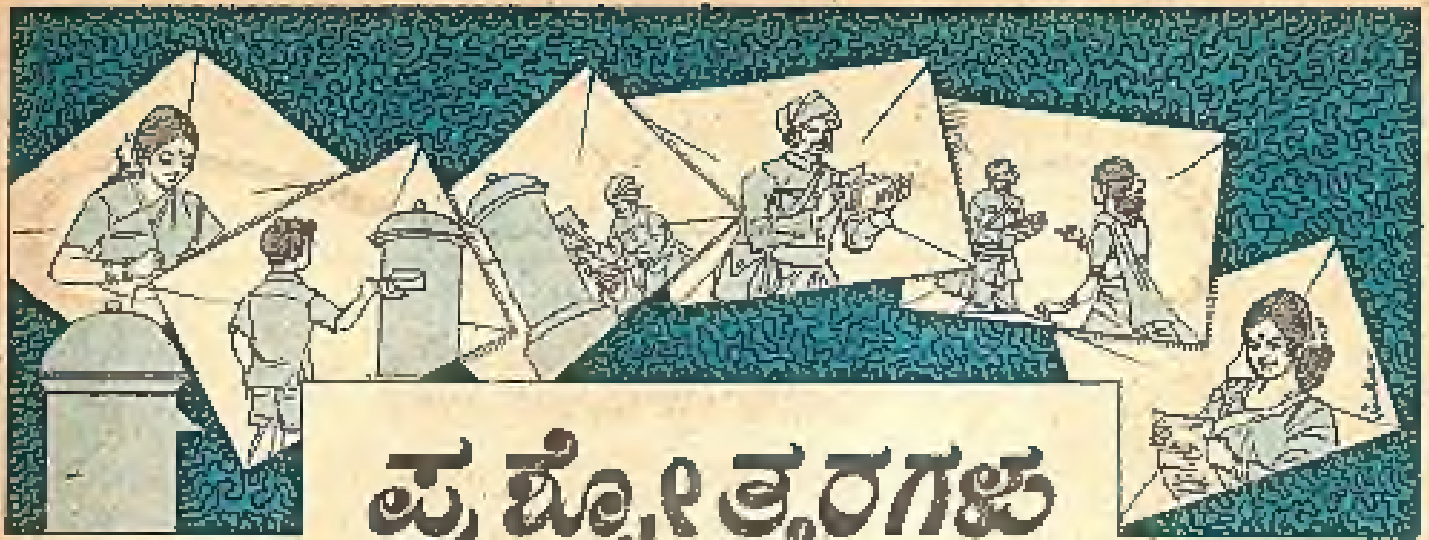
ಪ್ರಳಯ ಬಂದಾಗ ಸಮುದ್ರಗಳು ಮೇರೆಯನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಸಜ್ಜನರು ಪ್ರಳಯವೇ ಬಂದರೂ ತಮ್ಮ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಲಾರರು.

ಸಂಪುಟ : ೬೩

ನವೆಂಬರ್ ೭೯

ಸಂಚಿಕೆ : ೫

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೦-೨೫ :: ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೦೫-೦೦

ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು

ಬಿ. ಎಲ್. ರಾಧಿಕ, ಭೀಮಾವರಂ (ಆಂಧ್ರ)

ಪ್ರ: ಮೇಲೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಆಕ್ಟಿಜನ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಕ್ಟಿಜನ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಹಾಗೆಯೇ ಆಗ್ನಿಗುಂಡವಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾನೆ ?

ಉ: ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಆಶೋತಗಳಿವೆ. ಒಂದು, ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಗಾಳಿಯೇ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣವಾಯು (ಆಕ್ಟಿಜನ್) ಕೂಡಾ ತಗ್ಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು, ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಗಾಳಿಯ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ಸೂರು ಮೃದುವಾಗಿ ಮೇಲೆ ದಾಟಲಾರದು. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಸೂರ್ಯನು ಉರಿಯುತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಆಕ್ಟಿಜನ್ ಹೋಗಿ ಸೇರುವ ಮಾತು ಅಸಂಭವ. ಅಸಲು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿ ಮೂವನೆಯದು. ಉರಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಬೇರೆ, ಉರಿಯುವುದು ಬೇರೆ. ಒಂದನ್ನು ಜ್ವಲನವೆಂದೂ ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲನವೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಉರಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ (ಜ್ವಲನಕ್ಕೆ) ಆಕ್ಟಿಜನ್ ಬೇಕು. ಉರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಡ. ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಹದ ಸರಗಿಗಳು ಬೆಳಗುತ್ತವೆ, ಉರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉರಿಸಲ್ಪಡುವ ವಸ್ತುಗಳು ಉರಿಯುವುದು ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತವೆ, ಕುಲಿವೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸಿದರೆ ಕಬ್ಬಿಣವು ಕೆಂಪಾಗುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೂ ಕಾಯಿಸಿದರೆ ತೆಳ್ಳಗಾಗಿ ಅಮಿಷ ಉತ್ಪಾದನೆಯಿಂದ ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ ನಿರಾಕರವಿರುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪರಾತ್ಪವು ಹಲವು ಸಾವಿರ ದಿಗ್ಗಿ ಉಷ್ಣೋಗ್ರತೆಯಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಜ್ವಲನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಬಿಸಿ ಅಣುಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬರುವುದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಉರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆ. ಶೇಷಾದ್ರಿ, ರಾವು, ದುಗ್ಗಿರಾಲ, (ಆಂಧ್ರ)

ಪ್ರ: ನಾವು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿಗೆ, ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಭೂಮಿಯ ಅಕರ್ಷಣೆಯ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತು ಇದ್ದು, ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದರೆ, ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುತ್ತೇವೆಯೇ? ಅಥವಾ ಹೊರಟ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಇಳಿಯುತ್ತೇವೆಯೇ?

ಉ: ಭೂಮಿಯ ಅಕರ್ಷಣೆಯ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಲು ಯಾವ ವಿಮಾನವೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಕೆಟ್ ಅಗಬೇಕು. ಭೂಮಿಯ ಅಕರ್ಷಣೆಯ ಪರಿಧಿ ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ, ಬಹುತಃ ಚಂದ್ರನ ಅಕರ್ಷಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಅನಂತರ ಬಹುಶಃ ನಾವು ಚಂದ್ರನ ಸುತ್ತಲೂ ಗಿರಿಗಿರಿ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬರ ಬೇಕಾದರೆ ಚಂದ್ರನ ಅಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳಲು, ಮತ್ತೆ ರಾಕ್ಟೆಟ್ನ ಶಕ್ತಿಯೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ !

ಅನಿರೋಧತೆ

೭೬

ಕೆಲವು ಪಂಡಿತರಾದ ಆ ಮೂರ್ಖರು ಎರಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಕದಲಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಆಗಾಗ ಹೇಳುವ "ಕತ್ತಿಗೆ ಲತ್ತೆಯಬಿಟ್ಟು" ಎಂಬ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೊಂಡು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಎರಡು ಪಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರು. ಆದು ಕರ್ತವ್ಯವೆನಿಸಿತು. ಒಂದಿಷ್ಟು ತಡೆಗಡೆಗಡೆ, ಕತ್ತೆಯು ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದರ ಯಜಮಾನನಾದ ಅಗಸರವನೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಒಡೆಯನಾದ ವರ್ತಕನೊಬ್ಬನೊಡನೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೋಲು ಮುಟ್ಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಲ್ವರು ಪಂಡಿತರ ಬೆನ್ನಿಗೂ ಏಟುಬಾರಿಸಲು, ಪಂಡಿತರು ನಾಲ್ವರೂ ದೂರ ಓಡಿದರು.

ಅವರೇ ನಾಲ್ವರೂ ಒಂದೆಡೆ ನಿಂತು ಬೆನ್ನು ತಡೆದಾಡುತ್ತ, "ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೊಡೆದರಷ್ಟೆ? ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಏನಿರಬಹುದು?" ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತನು ಕಾಯಬಿಟ್ಟ.

"ಅವರು ಮೂರ್ಖರು. ಮೂರ್ಖರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉದ್ದೇಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಡಿತರ ಕೃತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಮನಸ್ಸು ಕೊಡಬೇಕಾದುದು" ಎಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪಂಡಿತ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಮುಂದೆ ಹೋದರು. ಆಳವಾದ ನದಿಯೊಂದು ಅಡ್ಡ ಬಂದಿತು. ನದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಜೊಂಡು ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ನದೊಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಲೆ ತೇಲುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತನು "ಅಗಮಿಷ್ಯತಿ ಯತ್ಪತ್ರಂ ತದಸ್ಮಾನ್ಯಾರಯಿಷ್ಯತಿ" (ಆ ಬರುವ ಎಲೆ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿಸುವಂತಹುದು) ಎಂದು ಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಆ ನದಿಯೊಳಗೆ ಹಾರಿದನು. ಅವನ ಕಾಲು ಕಸರಿನೊಳಗೆ ಇಳಿದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗದೆ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ವರೆಗೂ ಮುಳುಗಿದನು.

ಆಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪಂಡಿತನು ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ತೆರೆದು "ಸರ್ವನಾಶೇ ಸಮುತ್ಪತ್ತೇ ಅರ್ಥಂ ತ್ಯಜತಿ ಪಂಡಿತಃ" ಎಂದು ಓದಿ, "ಎಲ್ಲವೂ ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ

ಎರಡನೇ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಆಗಲಿವಾದ ಚಪಾತಿಯನ್ನು ಬಡಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಮೂಢನು "ಅತಿ ವಿಸ್ತಾರ ವ್ಯಾಘ್ರ ತದ್ವೇಷ ಚಿರಾಯುಷಂ" (ತುಂಬಾ ಆಗಲಿವಾದುವುಗಳು ಚಿರಾಯುಷ್ಯಕಾರಕವಲ್ಲ) ಎಂದುಕೊಂಡು ಊಟ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದುಹೋದನು.

ಮೂರನೇ ಪಂಡಿತನನ್ನು ಕರೆದವರು ಅವನಿಗೆ ದೋಸೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಸಿದರು. ದೋಸೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ತೂತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಭಿಕ್ಷುತ್ವಸರ್ವಾ ಬಹುಲಾ ಭವಂತಿ" (ಭಿಕ್ಷುಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಆನಂದಗಳಾಗುತ್ತವೆ) ಎಂದು ಊಟಮಾಡದೆ ಎದ್ದುಹೋದನು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಪಂಡಿತರೆಂದು ಗೌರವಪಡೆದವರೇ ಲೋಕಜ್ಞಾನ ವಿಲ್ಲದವರಾದುದರಿಂದ, ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು, ಮತ್ತಾವುದಕ್ಕೋ ಹೊಂದಿಸಿ ನಗುವಿನ ವಾಲಾದರು.

ಅತ್ಯಂತಲೋಭಿ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, "ನೀನು ಹೇಳಿದುದು ನಿಜವೇ ಆದರೂ, ನನಗೆ ತೋರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮನುಷ್ಯರು ಬಿನ್ನಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಹಾಳಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಕಾರಣವು ಪಾಂಡಿತ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ, ಲೋಕಜ್ಞಾನವೂ ಅಲ್ಲ, ಪೂರ್ತಿ ನಿಷ್ಕಾರ್ಥವಾದವರೂ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಂತ ಬಲಶಾಲಿಗಳೂ, ದೇಶಾದಿ ಹಾಗೆ ರಕ್ಷಣೆಗಳಿರುವವರೂ ಅಸ್ಮಾತ್ಮಾಗಿ ದೈವೋಪಹತರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಡು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರ ದಯೆ ವಿಧರ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿದ್ದವನಾದರೂ ದೇವರ ದಯೆವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ, ಶತಬುದ್ಧಿ, ಏಕಬುದ್ಧಿ ಎಂಬವರ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ, ತನಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿ ವಂತರಾದವರಿಬ್ಬರೂ ನಾಶವಾಗಿ, ತಾನೊಬ್ಬನೇ

ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಆರ್ಥವನ್ನಾದರೂ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ತರಕಾರಿ ಹಚ್ಚುವ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕಪ್ಪವಟ್ಟು ಜೊಂಡುಗಳ ನಡುವೆ ತೂತು ಹೋದವನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದುಬಿಟ್ಟನು. ಆ ತಲೆ ಮೂತಾದವಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲೇ ಹಾಕಿ, ನಾಲ್ಕರೂ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಲಾಗದೆ, ಮತ್ತೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಡೆದು ಒಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಇವರು ಪಂಡಿತರೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಮೂವರು ಗೃಹಸ್ಥರು ಮೂವರನ್ನೂ ದೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದರು.

ಮೊದಲನೇ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಕಾದಿಗೆ ಘನೆಯನ್ನು ಬಡಿಸಿದರು. ಅದು ಮೂಲು ನೂಲಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಮೂಢನು "ದೀರ್ಘ ಸೂತ್ರೀ ಎನಶ್ಚತಿ" (ದಾರಗಳು ನಾಶನವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮಾಡುತ್ತವೆ) ಎಂದುಕೊಂಡು ಊಟವಾಡದೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಬದುಕಿರುವುದನ್ನು ಏಕಬುದ್ಧಿ ನೋಡುತ್ತಾನಲ್ಲಾ? ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನೀರ್ ಋಣವು ಮುಂದೆ ವಿಧಿಯೇ ಹೊರತು ದುರಾಶೆಯೇ, ಪ್ರಪಂಚ ಜ್ಞಾನವೂ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ." ಎಂದು.

ಅತೀಶೋಧಿ ಆ ಕಥೆ ಏನೆಂದು ಕೇಳಲು ಅಕ್ಕನ ಲೋಧಿ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ತೊಡಗಿದರು:

ಒಂದು ಕೊಠಡಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಲಾಶಯಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ, ಶತಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಎರಡು ಮೀನುಗಳು, ಏಕಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಕಪ್ಪೆಯೊಂದಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸ್ನೇಹವಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅವು ಮೂರೂ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಇಪ್ಪಾಗೋಷ್ಠಿ ನಡೆಸಿ ಮತ್ತೆ ನೀರಿನೊಳಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆ ಮೂರು ಸ್ನೇಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಕೆಲಮಂದಿ ಹಳ್ಳಿ ಜನರು ಬಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಕೊಳದ ಕಡೆಗೆ ಮೊದಲು, "ಇದರಲ್ಲಿ ನೀರು ತಗ್ಗಿಹೋಗಿದೆ. ಮೀನುಗಳು ತುಂಬಾ ಇವೆ. ನಾವು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದು ಮೀನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಡಿಯಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿತವಾದ ಅದರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಈ ಮೂರು ಸ್ನೇಹಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂದು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೊಡಗಿದುವು.

"ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ! ಶತಬುದ್ಧಿ! ಮುಂದೇನು ಗತಿ? ನಾವು ಈ ಕೊಳದಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಬೇರಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಲೇ ಬೇಕು. ಅಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಏಕಬುದ್ಧಿ ಕೇಳಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ ನಕ್ಕು, "ಮಿತ್ರಾ! ಬರೀ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹೆದರಬಾರದು. ಹಾವುಗಳೂ ದುಷ್ಟರೂ ಮಾಡುವ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಫಲಿ

ಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಾಳೆ ಮಾಡುವವರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಪಂಚವು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಹಳ್ಳಿಯವರು ನಾಳೆ ದಾರದ ಹೋಗಬಹುದು. ಹಾಗೊಂದು ಮೇಳೆ ಬಂದರೂ ನಾನು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಡಾ ರಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲೆ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಬಹುದೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮಾರಿಸುವವರಲ್ಲ. ಹೆದರಬೇಡ" ಎಂದಿತು.

ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ: ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶತಬುದ್ಧಿ ಮೀನು ಹರ್ಷದಿಂದ. "ಹೌದೇನು. ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಮಂತರಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅಸ್ತಧಾರಿಗಳಾದ ನಂದರನ್ನು ಚಾಣಕ್ಕನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮೂಲಿಸಲಿಲ್ಲವೆ? ಕೂರ್ಯನೂ, ಗಾಳಿಯೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡಾ ಬುದ್ಧಿ

ನುಸುಳುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳವನ್ನು, ತಮ್ಮ ತಾತ ಮುತ್ತುತರ ಕಾಲದಿಂದಿರುವ ಈ ಕೊಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಒಲೆಯದಲ್ಲ. ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಸುಖವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವಾದರೂ, ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖಗಳು ಕೂಡಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಈ ಕೊಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಸ್ಥಿತಿ ಒಂದರ ಕಾಲುವೆಗಳೊಳಗೆ ತೂರಿ ಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪೆ, "ಏನೋ ಅಪ್ಪ! ನಾನಂತೂ ಕೇವಲ ಏಕ ಬುದ್ಧಿ ಕಪ್ಪೆ. ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಈ ದಿನವೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಿತು.

ಅದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ ಶತಬುದ್ಧಿಗಳು ನಕ್ಕವು. ಮಾರಣೇ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಲೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ, ತೂಟುಗಳನ್ನು

ಮುಚ್ಚಿ, ಎಲ್ಲಾ ಮೀನುಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟರು. ಮೀನುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವೆಗಳೂ, ಕಪ್ಪೆಗಳೂ, ಏಡಿಗಳೂ ಇತರ ಜಲಚರಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದುವು. ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ ಶತಬುದ್ಧಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡದಿರೊಂದಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮ ಜಾಣತನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಹಳ್ಳಿಯವರು ತಮಗೆ ದೊರಕಿದವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ ಶತಬುದ್ಧಿ ಮೀನುಗಳು ಭಾರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಶತಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯವನು ತನ್ನ ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ಸಹಸ್ರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಒಂದು ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಗಳುವಿಗೆ ನೇತಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರು ಹಳ್ಳಿಯವರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು.

ಏಕಬುದ್ಧಿ ಕಪ್ಪೆ ತನ್ನ ಹೊಸ ಜಲಾಶಯದಲ್ಲಿದ್ದು, ಹಳ್ಳಿಯವರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ಮೀನುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ, "ನೋಡಿದಿಯಾ ಪ್ರಿಯಳೇ, ಸಹಸ್ರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ, ಶತಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಏಕ ಬುದ್ಧಿಯಾದ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜಲ ತ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ!" ಎಂದಿತು.

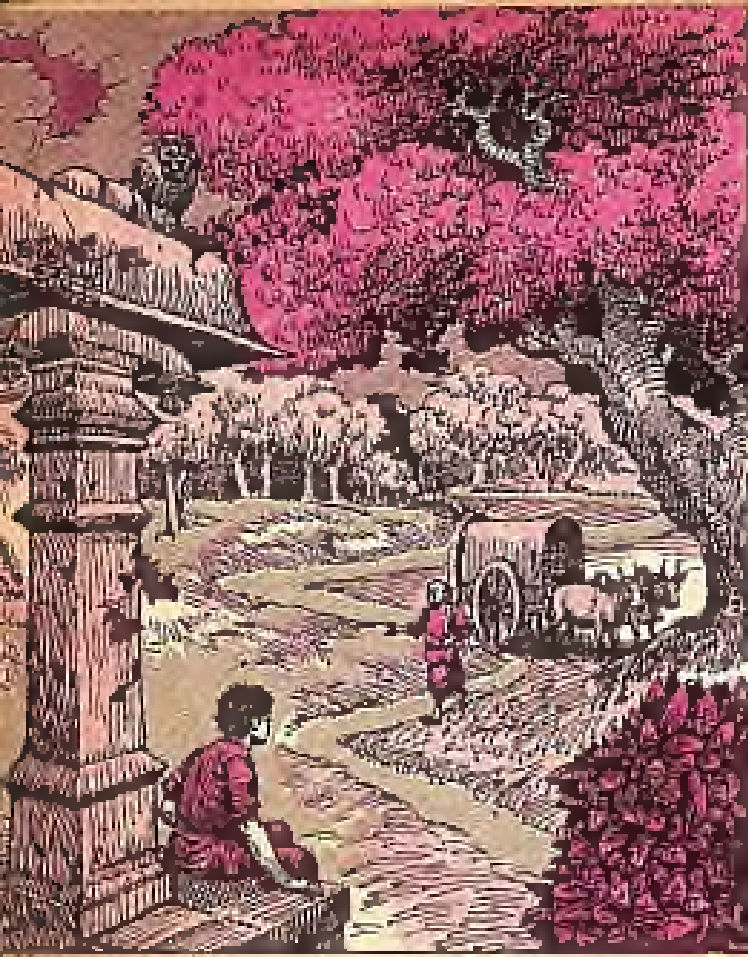

ಬಾದರಾಯಣಸಂಬಂಧ

ಮಾಯೆಯನ್ನು ಛೇದಿಸುವವನಾದ ರಾಜಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋದ ಕವವು ನೇತಾದಿಸೊಂಡಿರುವ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಪೆಗಲ ಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೌನಮಂದ್ರೆಯಿಂದ ಸ್ಮೃತಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಕವದೊಳಗೆ ಸೇರಿಸೊಂಡಿದ್ದ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ, "ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಮನುಷ್ಯರು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಅದೃಷ್ಟವೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನೂ ಅಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಲಾರೆಯೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು? ಮಾನವನ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣ ವನ್ನು ಕೊಡಾ ಉಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸೋಮನಾಥನೆಂಬ ಯುವಕನ ಕಥೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು" ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು:

ಸೋಮನಾಥನೆಂಬ ಆ ಹುಡುಗನು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಕೊಂಡಾಟಮಾಡಿ ಬೆಳೆಯಿಸಿದುದರಿಂದಲೋ ಏನೋ,

ಬೆಂಗಳೂರು ಕಥೆಗಳು?

ಅವನು ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಮಗನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದೆಯೇ ಬೆಳೆದನು. ಅವನಿಂದ ತನಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಂದೆಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ತಿರುಗಿ ಊಟ ತಿಂಡಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ತಾಯಿ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವಿಧವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ನೋಡಿದಳು. ಅದು ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಅವನ ತಲೆಗೆ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ತಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಕೋಪದಿಂದ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಹೀನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಯ್ಯನು. ಆ ಬಯ್ಯಳ ಮಾತಿನ ಮೊಸೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚುಚ್ಚಿ ನೋಯಿಸಿರುವವು. ಅಷ್ಟಾದರೂ ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಏನೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ತಂದೆಯೇ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ, ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಮಾನುಷವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅಭಿಮಾನ

ದಿಂದ ಬೀಗಿ, ತಂದೆಯ ಇದಿರಿಗೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ಕೊಂಡು, ಎತ್ತರೋ ನಡೆದನು.

ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂಬ ಗೊತ್ತು ಗುರಿ ಇಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಆ ದಿನವಿಡೀ ನಡೆದೇ ನಡೆದನು. ಕಾಲುಗಳು ಸೋತು ಬಾತುವು. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕರುಳುಗಳು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ, ಹಸಿವಿನ ಕಾಲುವನ್ನು ಕಮನಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು.

ನಡೆಯುತ್ತಾ ಒಂದು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅರಣ್ಯದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿ ಕತ್ತಲೆಯೂ ಆಯಿತು. ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಳು ಬಿದ್ದ ಅಮ್ಮನವರ ಗುಡಿಯೊಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಆ ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಕುಳಿವಿಸಿದನು. ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕತ್ತಲೆಯಾಗುತ್ತಿರಲು, ತಾನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ತನವಾಯಿತೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ತನ್ನ ಶರೀರ ಭದ್ರತೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧಾರಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದು ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು ಅವನಿಗೆ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಕುಳಿತ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು, ಜೋಡೆತ್ತಿನ ಗಾಡಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಆ ಗಾಡಿಯನ್ನೇ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವೃದ್ಧನೊಬ್ಬನು, ಮೆಲ್ಲನೆ ತಕ್ಕಾಡುತ್ತ ಗಾಡಿಯಿಂದಿಳಿದು, ಅಯ್ಯಾಸ ಪಡುತ್ತ ಆ ಗುಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೋಮನಾಥನ ಪಕ್ಕವಲ್ಲೇ "ಅಪ್ಪಾ!" ಎಂದು ಕುಳಿತು, "ಯಾರಪ್ಪಾ ಹುಡುಗಾ, ನನಗೆ ಶ್ವಾಸ ಬಿಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಲ್ಲನ್ನು ಅವುಗಳ ಮುಂದೆ ಹಾಕಪ್ಪ" ಎಂದನು.

ಸೋಮನಾಥನು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಗಾಡಿಯಿಂದ ಕಳಚಿ ಮರಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ, ಹೆಲ್ಲು ಹಾಕಿ ಬಂದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತಾಡ ತೊಡಗಿದರು.

[illegible]

* ನೀವು ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟಿಕ್ಕೋಳ್ಳಿ ನಡೆದು

ಶ್ರೀ ಮಹಿಮಾಶಾಲಿ ಸಾಧನಾಂಗವು
ಮಾನ್ಯರಾದ ಸಾಧನಾಂಗವು
ಪಾಠ್ಯೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಎಂದು
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು.

“ಎಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು ಹೇಳಿದಿಯವ್ವಾ !
 ಇನ್ನೂ ಕಡಿ ಕಾಡು ಕಾಡು ಮಾಡು, ಇನ್ನೂ
 ಮುಂದು ಹೋಗು, ಮುಂದು ಹೋಗು ;
 ವಾಗಿ ಕೆಮ್ಮಿನ ತೆರೆ ಶುರುವಾಯಿತು !”

[illegible]

ಬಿಡು. ನನ್ನ ಕಾಯಗಳಿಗೆ ಆತ ನಿನಗೆ ಬಿಡಿಸಿ
ಸುಖವಾಗುವುದಾಗಿ ನನ್ನ ಶವವನ್ನು ನಿನಗೆ ಬಿಡಿಸಿ
ವಾರಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಕಾಯವನ್ನು ನಿನಗೆ
ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಕೂಡಲೇ ಸೂರ್ಯನಾಥನು ಸುಖವಾಗುವ
ದ್ದಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಹೊಂದಿ ಕೊಡು ಅವರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ
ಶವವನ್ನು ಹುಗಿದು. ಅದೇನು ಗಾಡಿಯನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಸುಖವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಗಾಡಿಯನ್ನು ಸುರಿದು ಗಾಡಿಯ ಹೊರಗೆ
ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಿ
ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹುಗಿದು ಪ್ರಸಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಮೇವಲು
ಮೇವು ಮತ್ತೊಂದು ಬಿಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಮೇವದಲ್ಲಿ
ಹುಗಿದು ಕೊಡಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ
ತನ್ನತ್ತ ಕುಳಿತನು.

ಅ ಸ್ವಲ್ಪದ ಮೇವವನ್ನು ಗಾಡಿಯವರೇ ಅವನು
ದಿಂದಲೇ ಸುಖವಾಗುವುದಾಗಿ ಕೊಡು ಅವರಿಗೆ

ಬಂದು "ಎನ್ನೋ ಇದು? ಮರದಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು
ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಹೇಳಿದ ಕೇಳಿದ ಕೊಡು ತಿಂದು
ಬಿಡುವುದೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ಎನ್ನೂ
ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಿ ತಾಳಲಾಗದ ಶುಭವಿಂದ ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ
ನಾಲ್ಕು ಹಣ್ಣು ಕೊಡು ಬಿಟ್ಟು" ಎಂದನು
ಸೂರ್ಯನಾಥ.

ಗಾಡಿಯವನು ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, "ಎತ್ತು
ಹೊರಟದ್ದೇ? ಯಾರು ನೀನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನಾನು ಅಕ್ಕಿತ್ತಾಗಿ ಈ ಕೂಡಲೇ ಬಂದೆನು
ಶ್ರೀಮಾನ್ಮಹಾದೇವದಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯವರ ಮನೆಗೆ
ಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿ, ರಂಗನಾಥರು ಕಾಡಿ
ನಲ್ಲಿ ಘಟ್ಟನೆ ತಿರು ಹೋದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ಮಹಾದೇವದಲ್ಲಿ
ಗಾಡಿಯವರ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಅವರ
ಸುಖವಾಗುವುದು ಈ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿ ಹುಗಿದು ಕುಡಿಸಲು ಹೇಳಿದರು.
ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೊಡುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ." ಎಂದನು ಸೂರ್ಯನಾಥ.

"ಅಯ್ಯಾ, ಪಾಪವೇ! ರಂಗನಾಥರು ತಿರು
ಹೋದರು." ಅವರ ಮಗನೋ ನೀನು? ಓಡಿ
ಹೋದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಸುಖವಾಗುವುದು
ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಅಕ್ಕಿತ್ತಾಗಿ ಹಾಳಾಯಿತು
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಕಾಡಿನಾಡಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೀರು. ಘಟ್ಟನೆ ನೀನು ಕೊಡಿದ
ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಪಾಡುತ್ತಿರಬೇಕೋ?" ಎಂದು
ಗಾಡಿಯವನು ಕೇಳಿದನು. ಓಡಿ ಕೊಂಡನು
ಸೂರ್ಯನಾಥನಿಗೆ ಕೊಡು ಕೇಳಿದನು ತುಂಬಿತು.

ಗಾಡಿಯವನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅವನನ್ನು
ರಂಗನಾಥರ ಪುತ್ರಿ ಎಂದು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿ.

“ಬಾಪ, ರಂಗನಾಥರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಹೋದರಂತೆ. ನನ್ನ ಸಹಾಯದಿಂದ ತನಗೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದಾರಂತೆ!” ಎಂದನು.

ಅವಳುಕೂಡಾ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸೋಮನಾಥನನ್ನು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದಳು.

ಅನಂತರ ರಂಗನಾಥನ ಉತ್ತರ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗಿದುವು. ಗಂಗಾಧರನು ಸೋಮನಾಥನನ್ನು ದ್ವೀಪಾದರಗಳವಳೇ ಗಮನಿಸಿದನು. “ಹುಡುಗನು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಏವಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತುಮ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಚ್ಚಂದಿಬಲ್ಲಿ ತುಮಾ ಪುಂಕುತನ ಮಾಡಿದರೂ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ರಂಗನಾಥರಿಗಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಹುಡುಗನಲ್ಲಿವೆ. ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಹುಡುಕಿಯಿಂದ ಬಾಪ, ನಾಲ್ಕು ಪೇರಲೆ ಹಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಡುವಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಹಾಗೆ ಕೋಪ ಬರಬಾರದಿತ್ತು.” ಎಂದು ಕೊಂಡನು ಗಂಗಾಧರ ಅವನಿಗೆ ಸೋಮನಾಥನು ತುಂಬಾ ಹಿಡಿಸಿದನು.

ಕರ್ಮಕಾಂಡನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಹೊರಟು ಹೋಗುವೆನಂತು ಸೋಮನಾಥನು ಎದ್ದನು. ಅದರ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಯೊಬ್ಬಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಗಂಗಾಧರನು, “ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವೆದುವಾ? ರಂಗನಾಥರು. ಅವರ ಸ್ವಂತ ಉರಿನಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲ ಮಗು ಈ ಉರಿಗೆ ಬಂದು. ಎಲ್ಲಾ ಕಳೆಕೊಂಡು ಉಳಿದವನಾದರೂ, ಏನುಕೊಂಡು ಮರಣವನೇ ಮಾಡುತ್ತ, ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬೆಂಕಿ ಬಿಡು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ರಂಗನಾಥರಿಗೆ ತುಂಬ ಸ್ನೇಹ ವಿಶ್ವಾಸ.

“ಹೊಸ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯವೇ ಸ್ನಾನಹಿತವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ

ಇದ್ದುಬಿಡು. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ತುಂಬ ಯಶಸ್ವೀ ನೋಡಿದಂತೆ ಅಂತ್ಯವೆ ಸಮಗತಿ!” ಎಂದನು.

ಸೋಮನಾಥನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ, ಗಂಗಾಧರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವನಾಗಿ ಅವಾಗಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸ್ತಿಗೆ ದಾರಸುವಾರನೂ ಆಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಿದನು.

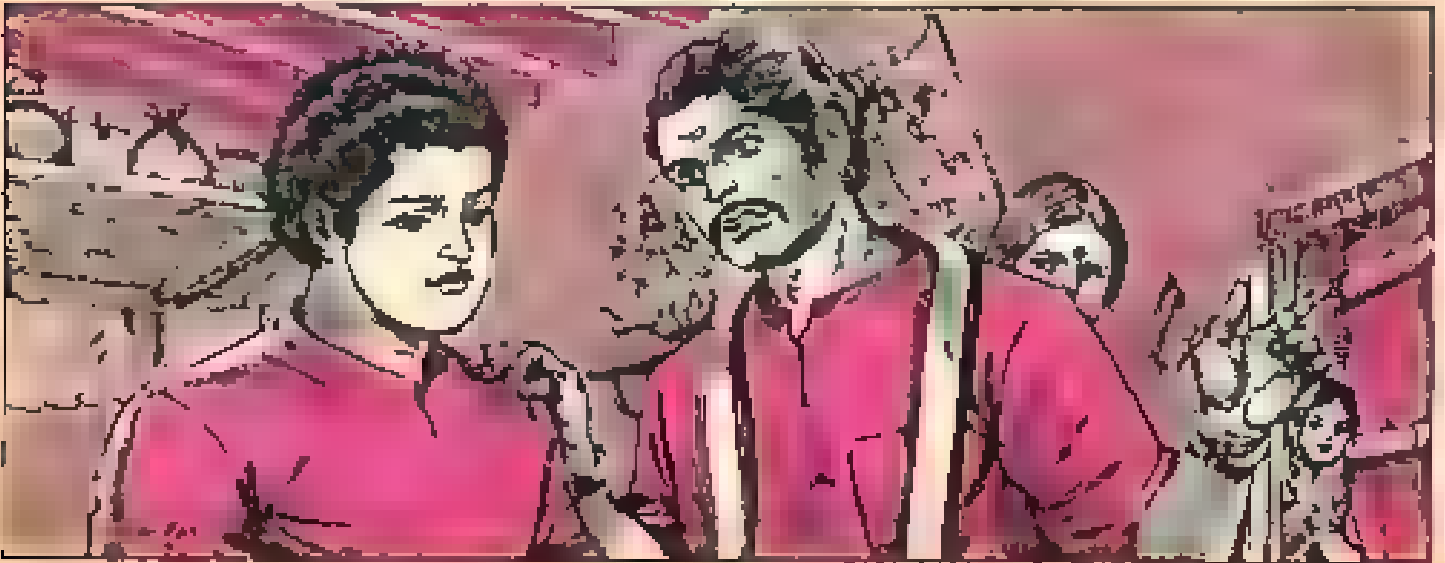
ಬೇತಾವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ. “ಠಾಡಾ ಸೋಮನಾಥನು ತನ್ನ ಪಿ-ವಾದ ತ-ದೇಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದವನಾಗಿ, ನಿಮಿಷ ಮಾಡಿ, ದೋಳಗೆ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿನ ಮಗನಾಗಿ, ಮಗನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಧಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಮಾಡಿದರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಂಗಾಧರನೂ ರಂಗನಾಥನೂ ಇದ್ದ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ತಾನು ಸಫಲಪಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲಾ? ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು? ಸೋಮನಾಥನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಒದರಾ ವಣಿ ನಿಜವಾದುದೇನು? ತಾನು ರಂಗನಾಥನ ಮಗನು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಗಂಗಾಧರನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ

ದಿದ್ದುದು ಅವನ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಅಲ್ಲವೇನು? ಈ ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ತಲೆಯೆಡೆದು ಸಾಯುವೆ!" ಎಂದಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು: "ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧವು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದಾಗಿ ಗುಡ್ಡದತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಡೆದು ಹೋದ ಲೋಹದ ಬಾಗಲನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯೂ ಮುಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಸೋಮನಾಥನಿಗೂ ಅವನ ತಂದೆಗೂ ಸರಿಯೇದ ಹೋದರೆ, ತಪ್ಪು ಪೂರಾ ಸೋಮನಾಥನದೇ ಎನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅರ್ಹ್ಯವಾಗಿ ಕೋಪವನ್ನೇ ತೋರಿಸುವನೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವೇ ಅವನು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಶಂಬದ್ದಾಸೆಂದಾಯಿತು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ರಂಗನಾಥನ ಮಗನು ಕೂಡಾ ಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದವನಾದರೂ ತಾನು ಒಬ್ಬ ಘೋರ ಅವರಾಧಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ತಂದೆಯ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟಿಗಿಂತಲೂ ರಕ್ತಕುಳಟರ ಭಯದಿಂದಲೇ ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೀರಾ ಅವರಿಬ್ಬರಾದ ರಂಗನಾಥ ಹೊಂದಿಗೆ ಸೋಮನಾಥನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು

ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಕೆಡುಕಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹುಳಿ ನಿಂದ ದಹಿಸಿ ಹೋಗುವವನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾಯುವವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿದನು. ಅವನು ಸ್ವತಃ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಗಂಗಾಧರನೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೋಮನಾಥನು ತಾನು ರಂಗನಾಥನ ಮಗನಲ್ಲವೆಂದು ಗಂಗಾಧರನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದರಲ್ಲ ದುರುದ್ದೇಶವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಂಗನಾಥನ ಕಾತ್ಯರ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಸೋಮನಾಥನು ಸತ್ತುಹೋದವನ ಮಗನೇ ಎಂದು ಗಂಗಾಧರನು ನಂಬಿದರೆ ಬೇಡದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾವುದೂ ತಲೆಯೆತ್ತಲಾರದು. ಅವನೇ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋದರಾಯಿತೆಂದುಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಗಂಗಾಧರನಿಗೆ ಸತ್ತುಹೋದ ನಿಷ್ಕ್ರಮೇ ಅವನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದನು. ಅವನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತಾನೇ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸೋಮನಾಥನು ನಿಜ ಹೇಳಿದೆಯೇ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮನಃಕಂಠವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇಡುವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆತಾಡಿತು.

ಮಂತ್ರಿ ಮಾದಿವ ಪರಿಚ್ಛೇ

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಷ್ಣು ದಾಸರು ನೆರೆ ಹಕ್ಕಿವ ಮೇಲೆ ಹಾರಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಆ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ದೊರೆಯಿತು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬಿಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು.

[illegible]

ತ ದಾಖಲೆ ತ ರವರ ಬಳಿ ಪಡೆದ "ಮಹಾರಾಜ ಸ್ವಾಮೀಶ್ವರರು ಕೃತಿ ಲೇಖನ
ಸೂಚಿ, ಬಾಲಕರ ಬಾಲಮಕ್ಕಳು ಕೃಷಿಕರಾದುದರಿಂದ ಈ ಕೃತಿ" ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಕೇಂದ್ರ.

[illegible]

ಪೊರೆಯ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವಾಗಿ ಪೂರೈಸುವುದು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲ "ಪ್ರತಿ ಅಂಶವು" ಎಂಬ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ.

* ಈ ಸಲ ಉತ್ತರ ಬಂದಿ ದಂತೆ ' ' ಎಂಬ ಕೂಗಲೇನು ಕೇಳಿದರು.

“ఇక్కడ బయటనున్న ఇంటికి వేరొక బాధాపరిమిత బాధ్యుని ఇంటికి వెళ్ళి, యేమయినా వ్యక్త జీవితం ఉందా, బాధ్యునిని బయటకు తీసివేసి బాధ్యుని బయటకు వచ్చి రోజుగలవాన్ని బయటకు వచ్చిన బాధ్యుని వద్దకు” అంటే మంచి, బాధ్యుని వద్దకు వెళ్ళి బాధ్యుని వద్దకు వెళ్ళుతాడు.

ಮಗನ ಉಪಾಯ

ರೆರಿಗಾವರದ ಜಮೀನ್ದಾರರು ತಾನೆ ಹಬ್ಬದ ಒಂದುಕಡೆ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದರೂ ಇನ್ನೂ ದೂತೃದೇ ಮಾಡುವವನು. ತನ್ನ ಹೆಸರು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ತಲೆ ಹಾಕುವವನಲ್ಲ. ತಾನು ಜಮೀನ್ದಾರರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ತನ್ನ ಗ್ರಾಮದ ಜನರ ಕಷ್ಟಸವ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವವನಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಕಾಲದಿಂದ ರೆರಿಗಾವರಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕೆಯ ನೀರಿನ ಬಾವಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಬಡಿಯುವ ನೀರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ರೂರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ವರ್ಷ ನೀರಿಗೆ ಬರೆಯಿತು ಜನರ ಸಮಸ್ಯೆ ತೀವ್ರವಾಯಿತು. ಅದರೂ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಬಾವಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಜನರು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಅಂತ್ಯವಾಗಿದ್ದನು.

ಜಮೀನ್ದಾರರ ಮಗನು ತಂದೆಯ ಹಾಗಲ್ಲ. ಅವನು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಂದ ಬಂದ ವಸೂಲುಮಾಡಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಂದಲೇ ಬಾದಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಲು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಎಷ್ಟು ಅಳ ಕೊಡಿದರೂ ನೀರು ಬಗ್ಗದೆ, ಕೆರೆಗೆ ಬಂದ ಗಟ್ಟಿ ಅಡ್ಡ ತಗಲಿತು. ಅದನ್ನು ಒಡೆದು ಅಳವಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜಮೀನ್ದಾರರ ಮಗನು ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸಗೈಯುವ ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಹೊದ್ದುಬಿಡುವ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಕುತೂಹಲವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ತನಗೆ ಕೆಲಸ ಬರುತ್ತಿರುವುದುಗೊಳಿಸಿತು, ಎತ್ತು ಹಗುವಾದರೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಬಂದೆಯನ್ನು ಒಡೆಯಿಸಿ ಬಾದಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದನು. ನೀರು ಒಸದು ಧರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಬಾವಿ ಕುಂದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ನೀರಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ತೀರಿತು. ಆದಾಗಲೇ ಗುಟ್ಟುಗೊಳ್ಳುವವರೂ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಬಾಯಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಮಿಠಾಯಿಬತಾಜಿಗಳು

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಬದುಕುವ ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಗಸಿದ್ದಳು. ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ವಿಶೇಷವಾದರೂ ಅವಳು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವಳು. ಅವಳಿಗೆ ಬಾಬಣ್ಣನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದ. ಅವಳ ಗಂಡ ತೀರಿ ಹೋದುದರಿಂದ, ಮಗನನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಬಾಧ್ಯತೆ ಕೂಡಾ ಅವಳೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬಾಬಣ್ಣನು ಶಾಯಿಗೆ ಅಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ನಾಗಿರುತ್ತ ತಾನೂ ಅಡಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಭಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಗಟ್ಟಿಗನಾದನು. ಶಾಯಿ ತೀರಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಬಾಬಣ್ಣನು ಇರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಯುವು ದೆಂಬ ಬೇರೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ತೆರೆವನು.

ಮೊದಲನೇ ದಿನ ವ್ಯಾಪಾರವು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಸಾಗಿತು. ಹೊತ್ತು ಮೂಲೆ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗು ವಾಗ, ಇನ್ನೊಂದು ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯವನು, ತನ್ನ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಆಗಲೇ ಮುಚ್ಚಿ, ಬಾಬಣ್ಣನ ಬಳಿ ಬಂದು ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ, “ಇನ್ನೂ ಅಂಗಡಿ ಮುಚ್ಚಿ ಲಿಲ್ಲವೇನು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಆಗಲೇ ಮುಚ್ಚಬೇಕೇಕೆ ?” ಎಂದ. ಬಾಬಣ್ಣನೂ ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

“ಓಹೋ! ಈ ದಿನವೇ ಹೊಸ ಅಂಗಡಿ ಇನ್ನಿವ ನಲ್ಲವೇ ? ಸರಿ, ನಮ್ಮ ಅನುಭವ ಎಷ್ಟೂ ಆಗಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಬಾಬಣ್ಣನಿಗೆ ಏನು ಸಂಗತಿಯೋ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯವನು ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತ, ತೆರೆದಿದ್ದ ಬಾಬಣ್ಣನ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, “ಇನ್ನೂ ಅಂಗಡಿ ಮುಚ್ಚಿ ಲಿಲ್ಲವೇ ? ದೀಪ ಹಚ್ಚುವ ವೇಳೆಯಾಯಿತಲ್ಲಾ ?” ಎಂದು ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

“ಅದನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲು ಒಬ್ಬನು ಹೀಗೇ ಕೇಳಿದ. ನಾನು ಹೊಸಬ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಗಾಬರಿಯಾದವರ ಹಾಗೆ ಏಕೆ ಅಂಗಡಿ ಮುಚ್ಚುವೆರೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಅಂಗಡಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ ತೆರೆದೇ ಇವೆಯಲ್ಲಾ ? ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿಗೆನು ಒಂದು ? ದಯಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುವಿರಾ ?” ಎಂದನು ಬಾಬಣ್ಣ.

ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಬಾಬಣ್ಣನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸ್ವಲ್ಪದೂರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. "ಹತ್ತಿರ ಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರೊಳಗೆ ಎರಡು ಒಡಾಟಗಳು ಬರೆ ತ್ತವೆ. ಅವು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಿಲಾಯಿಗಳೆಂದರೆ ಒಳಗೆ ಇವು. ಅವುಗಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಿಲಾಯಿಗಳು ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಕೆಲಸಗೊಂದಿಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಆಂಗಡಿಗಳ ತುಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ."

ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದವನು ಬೇಗನೇ ಆಂಗಡಿಯ ಸ್ವ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋದನು.

ಬಾಬಣ್ಣನಿಗೆ ದೆವ್ವ ಒಡಾಟಗಳೆಂದರೆ ಭಯ ವೆನಿಸಿತ್ತು. ತನ್ನ ಒಬ್ಬರನ್ನೂ ಅವನು ಕೊಲ್ಲದೆ ದೆವ್ವಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿದ್ದನು. ಅವುಗಳು ಅವುಗಳ

ಪಾಡಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆಯೆ. ಹೊರತು ದೂರ ತಪ್ಪಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದೆವ್ವಗಳಿಗೂ ವಾರುಗಿಂತಲೂ ಒಳ್ಳೆ ಒಪ್ಪಿಯಾದ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೊಯ್ಯುವ ದುಗುಡ್ಡರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಇಲ್ಲಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಒಡಾಟಗಳ ರೀತಿ ಮಂಥವೇರು. ನೋಡಲೇ ಬೇಕೆಂದಕೊಂಡು ಆಂಗಡಿ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸುಭಯಕ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಟ್ಟಹಾಸದೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ, ನಗುತ್ತ, ಅವನ ಆಂಗಡಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಾಯಿಯೂ ಮಗಳೂ ಆಗಿ ಕಂಡುಬಂದರು.

"ಎನೋ ತಂದೀ ಆಂಗಡಿ ಮಾರಾಯಾ! ನಾಳೆ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ. ಅವಳಾಗಿ ಹದಿನೈದು ಒಳ್ಳೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಒಗೆದು ಮಿಲಾಯಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಡುವೆಯಾ?" ಎಂದು ತಾಯಿ ಬಾಬಣ್ಣನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಅವಳ ಮಾತುಗಳ ರೀತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆಯಂತೆ ಬಾಬಣ್ಣನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಮುಂದಿ ಯೆಂದ ಅಡಿಯವಳಿಗೆ ಬಾಂಧವಿ ನೋಡಿದನು. ಅವಳು ಮಾತುಗಳು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ್ದುವು. ಎನೋ ಸಂದೇಹವಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೆದರಿಸುವ ಮಿಲಾಯಿ ತಿನ್ನುವ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಇವೇ!

ಬಾಬಣ್ಣ ಬಾಯಿ ತುಂಬ ನೆಗಾಯುತ್ತ, "ಅದಕ್ಕೇನು ಕಳ್ಳ! ನಮಗೆ ಇನ್ನಾವುದ ಮಿಲಾಯಿಗಳನ್ನು ನಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಬಹುದು. ಇವಳಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಮಿಲಾಯಿಗಳು ಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಒಡಾಟಗಳೆಂದೂ ಅಲ್ಲರವ ಮಿಲಾಯಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಚ ಕೊಡಿ. "ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾಂತ ತುಗ್ಗಿಸಿ ಕಾಯಿ ಒಳ್ಳೆ ಬೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಹದಿನೈದು ಒಳ್ಳೆ ತುಗ್ಗಿಸಾಯಿ ಒಳ್ಳೆ ಸೂರಗು ವಾಡಬಿಡು

ಒಳ್ಳೆಯ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿನ್ನೂ, ಸಕ್ಕರೆ ಯಾಲಕ್ಕಿ, ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಎಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಬೀಳಲಿ!" ಎಂದುವು.

"ಅಗಲಾಗಲಿ! ಒಳ್ಳೆಯ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಸಕ್ಕರೆ ಮುಂತಾದ, ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಪೇಪರೇಳು." ಎಂದ ಬಾಬಣ್ಣ.

ತಾಯಿ ಏಶಾಚಿ ಸೊಂಟದಡೆಯಿಂದ ಹಣದ ಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಾಬಣ್ಣನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, "ಇದರಲ್ಲಿ ಐದುಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿವೆ. ಉಳಿದ ಹಣ ಮಿತಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬೇಗನೇ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಆಗ ಹುಡುಗಿ ಏಶಾಚಿ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ, "ಅವನಿಗೆ ಹಣ ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಅಮ್ಮಾ? ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ತಂದರೆ ನನಗೆ ಬೇರೆ ಮಿತಾಯಿ ತನ್ನಲು ಹಣವಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ!" ಎದಳು.

ತಾಯಿ ಏಶಾಚಿ ಗಲಗಲನೆ ನಕ್ಕು, "ನಾನೊಬ್ಬಳು ಹುಚ್ಚುಮೂರಿ! ಇವನು ಊರಿಗೆ ಹೊಸಬ

ಗೊತ್ತಾ? ಹಣದ ಅತಿ ತುಂಬಾಧಿಕ ದಿಫಾಕಾತಿ, ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿತ್ತುವೆ. ಸಾವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣದಿಂದ ನಾಳೆ ಹದ್ದೆದ, ಒಟ್ಟು ಒಳಗೇ ಮಾಡಿತ್ತುವೆ. ನಾವು ನಾಳೆ ಬಂದು ದೂರದಿಂದಲೇ ನಾಲಿಗೆಪಾಚಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಂದುದಿರೋಣ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ಹೆದರಿ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ನಾವು ಅಳಿದಿರುವಲ್ಲಿವೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಿತಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ನೆಟ್ಟಗೆಯ್ದೆದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾವನ್ನೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡುವಾ!" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಗಳ ಮುಖವು ಮೊರೆದಪ್ಪಾಯಿತು.

ಮರುದಿನ ಬಾಬಣ್ಣ ಹದ್ದೆಯ ಮೊಸ ಒಟ್ಟು ಗಳನ್ನು ತಂದು ಅಂಗಳದ ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು ಗಾಡಿಯೊಲೆದನ್ನ ಹಚ್ಚಿ ನಿಗ್ಗಿ ಉರಿಸಿಕೊಂಡ ಏಶಾಚಿಳ ಒರವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾದಿದ್ದನು. ಕತ್ತಲೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಏಶಾಚಿ ತಾಯಿಯೂ ಮಗಳೂ ಬಂದರು. ಬರುವಾಗಲೇ

ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ. "ಎಲ್ಲಿ? ಎಲ್ಲಾ ಬಾರಿ ಬುಟ್ಟಿಗಳು!" ಎಂದು ಬಾಚಿದ ನಾಂಗಿಯನ್ನು ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಂಡುತ್ತು.

"ಬನ್ನಿ! ಬನ್ನಿ! ಪುದುಮಗಳಿಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿ! ಒಗೆ ಬನ್ನಿ!" ಎಂದು ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಾಬಣ್ಣನೂ ಸ್ವಾಗತ ಹೇಳಿದ.

"ಅಲ್ಲಿ ಮದುವೆಗೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲ ಕಾದು ಕುಳಿತಿ ದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಇನ್ನೂ ಒಳಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸದೆ ಹದಿನೈದು ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ಬಾರಿಯಾಗಿಟ್ಟಿರುವ ಯಿಲ್ಲಾ! ಎಂಥಾ ಮೋಸ! ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟೇವೇ!" ಎಂದು ತಾಯಿ ಪಿಶಾಚಿ ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು.

"ನಾನು ಹೇಳುವ, ಸಮಾಚಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿ. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಿಠಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡುವವ ರನ್ನೂ ಯಾವುದೋ ಎರಡು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಪಿಡಿ ಸುತ್ತವಂತೆ. ಅವುಗಳೂ ಮೋಸಮಾಡಿ, ಹೆದರಿಸಿ ಮಿಠಾಯಿ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನೇ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವಂತೆ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತ್ರ ಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತ ಘನಕ ಸಂಪೂರ್ಣಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಬಂದು ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಣ ಹೋಮ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಇಡಿಯೊಲೆ ಹಸಿ ತಯಾರಾಗಿದೆಲು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಮಾರಣ ಹೋಮಕ್ಕೆ ಬೇವಿನ ಕಟ್ಟಿಗಳೇ ಅಗಬೇಕಂತೆ. ಅವು

ಗಳನ್ನು ತರಲು ಪೋಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಒಳಗೆ ಅಡಗುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಅವನು ಬಂದು ಮಾರಣ ಹೋಮಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿಮ್ಮ ಮಿಠಾಯಿ ಒಯ್ಯಿರಿ" ಎಂದನು ಬಾಬಣ್ಣ.

ಭೂತವೈದ್ಯನೆಂದೂ ಮಾರಣಹೋಮನೆಂದೂ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು ಅಗಲೇ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಯಾರೋ ತಪ್ಪುತ್ತ. "ಬಾಬಣ್ಣಾ, ಎಲ್ಲಾ ತಯಾರಾಯಿತೋ? ಒಲೇ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಉರೀಲಿ! ಬಾಗಿಲು ತೆರೆ. ಪಿಶಾಚಿಗಳು ತಿರುಗುವ ಹೊತ್ತು ಸಮೀಪಿಸಿತು." ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಬಂದವನು ಬಾಬಣ್ಣನು ಈ ಮೊದಲೇ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಬಾಬಣ್ಣನ ಮನುಷ್ಯನೇ.

"ಅಗೋ! ಭೂತಮಂತ್ರವಾದಿ ಬಂದ!" ಎಂದ ಬಾಬಣ್ಣ. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆರಡೂ ಕೋಬೆಕ್ಕಗಳಾಗಿ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಯವಾದುವು

ಅಮೇರೆ ಆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಆ ಊರಿನ ನೆರಳಿಗೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಾರಣ ದಿನ ಬಾಬಣ್ಣ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಉಬ್ಬಾಟನೆಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇತರ ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ಅವುಗಳಿಂದ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ತಂಬಾ ಸಪ್ಪವಾಗಿದೆ. ತಗೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ. ತಾನು ಪಡೆದ ಐವರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರಿ ಗೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟನು.

ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ

ಋಷಿಶ್ರೀಷ್ಠನೆಂಬಿದ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವನು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ದೇವರಾತ ಎಂಬವನನ್ನು ಸಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ದೇವರಾತನು ತನಗೆ ಮಗವೊಬ್ಬನು ಹುಟ್ಟಿಬೀಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿದನು. ಅವನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಏನು ವರ ಬೇಕೋ ಕೇಳುವಂತ ಹೇಳಲು ದೇವರಾತನು, “ನನಗೆ ನಿನ್ನಂತಹ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿಬೇಕು. ಆ ವರವನ್ನು ಕೊಡು” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ನನ್ನಂತಹವನು ನಾನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನೇ ನಿನಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಶುಕ್ಲಯಜುರ್ವೇದವು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಶಿವ.

ದೇವರಾತನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನಗೆ ಬಂದು ಯಜ್ಞಮಾಡ ತೊಡಗಿದನು. ಆ ಯಜ್ಞ ಮೆದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಂತಿಕಿರಣಗಳನ್ನು ಸೂಸುವ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ದೇವರಾತನನ್ನು “ಅಪ್ಪಾ” ಎಂದು ಕರೆದನು. ದೇವರಾತನು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಬೆಳೆಸುವ ತೊಡಗಿದನು.

ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ವೈಕುಂಠಾಯಾನನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದನು. ಅವರೂ ಅವನು ಮಗ್ನರಾದ ಸಾಮವೇದ ಮತ್ತು ಅಥರ್ವಣಾ ವೇದಗಳನ್ನು ಇತರ ಮುನಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕಲಿತನು. ಯಜುರ್ವೇದವನ್ನು ಪೂತ್ರ ವೈಕುಂಠಾಯಾನನ ಹತ್ತಿರವೇ ಕಲಿತು ಮುಗಿಸಿದ್ದನು.

ಅವನ ಗುರುವಾದ ವೈಕುಂಠಾಯಾನನು ವ್ಯಾಸನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದವನು. ಒಂದುಗಾರಿ ವೈಕುಂಠಾಯಾನನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯ ದೋಷವು ಲಂಟಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಕೆಲವಂದಿ ಮುಖಗಳು ಮೇರುವರ್ವಶಕ್ತಿಯೊಂದಿ ಏಳು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೀದಿರುಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದೂ, ಹಾಗೆ ಬರಲಾರದೆ ಮೋದವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಪಾಪ ಬರಲೆಂದೂ ಪಂಥ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ವೈಕುಂಠಾಯಾನನಿಂದ ಹಾಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಪಾಪ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಲಂಟಿ ಕೊಂಡರೆ ಅದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಘಟನೆಯೂ ನಡೆಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಇಂದ್ರವಜ್ರವನ್ನು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳ

ಕೊಯ್ತಿದ್ದಾಗ ಆಯುಷ್ಯ ತೀರುತ್ತಾ ಬಂದ ಬಾಲಕ ನೊಬ್ಬ ಅವರ ನಡುವಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದನು ಮುಕ್ಕೋಪವೇಶಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಂತರವಾಗಲು ವೈಕುಂಠಾ ಯನನು ಕನಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆಯಿಂದ ಆ ಹುಡುಗ ನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಅದು ವಹಾಡುಧದ ಎಟ ನಂತೆ ತಾಗಿ ಆ ಹುಡುಗನ ಪ್ರಾಣಾವಹಾರಮಾಡಿತು.

ತನಗೆ ಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವ ವಾಪವನ್ನು ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ವೈಕುಂಠಾ ಯನನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿದನು ಆಗ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಅದಕ್ಕೇನು ಕಷ್ಟ ? ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಎದೆ ಜಾಟಿ ಹೇಳಿದನು.

“ಮಾತು ಕೇಳಿ ವೈಕುಂಠಾ ಯನನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದು “ನಿನಗಿಷ್ಟು ಮದವೆ” ನಾನು ಕಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನನಗೇ ವಾಪಾಸು ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗು!” ಎಂದನು.

“ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗದೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಅವರೀಲೆ ಯಾಗಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದರೆ ಕೋಪವೇಕೋ ? ತನ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಹೊರಲಿಸದೆ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಲ್ಲವೆ ?” ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುನಿಗೆ ಸ್ಫುರಿಸುವಂತೆ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಹೇಳಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಅವ ನನ್ನು ಗುರುವನ್ನು ಮೀರಿದ ಶಿಷ್ಯನೆಂದೂ ಹೇಳ

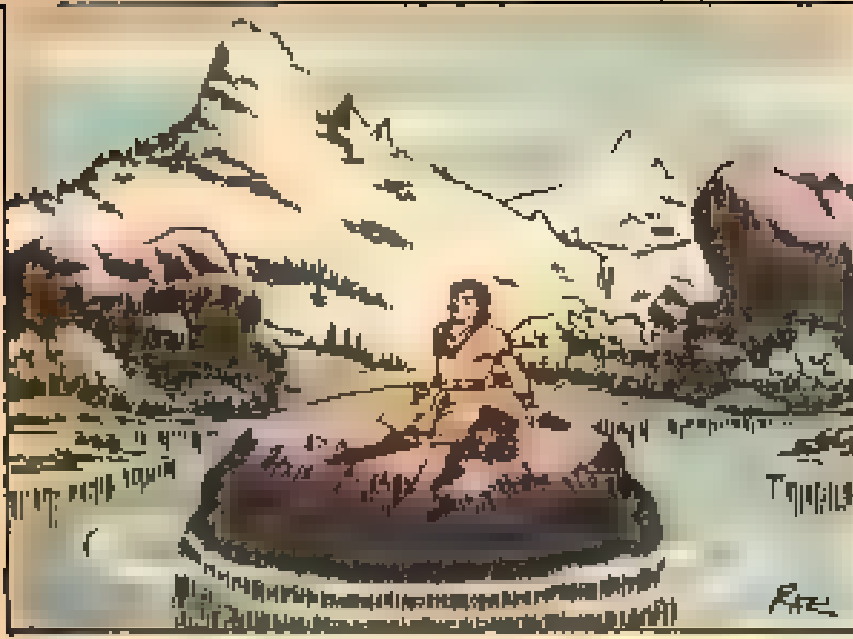
ಬಹುದು. ಅಭಿಮಾನಿಯಾದ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ವೈಕುಂಠಾ ಯನನಿಂದ ಕಲಿತುದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು, ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಮರೆತುದನ್ನೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಯಜುರ್ವೇದವನ್ನೂ ಮೊದಲು. ವ್ಯಾಸನು ವೈಕುಂಠಾ ಯನನಿಗೆ ಕಲಿಸಿದ್ದನು. ಅವನಿಂದ ಯಾಜ್ಞ ವಲ್ಕ್ಯನು ಕಲಿತು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಗೊಳಿದನು.

ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಒಮ್ಮೆ ಜನಕ ಮಹಾರಾಜನ ಸಭೆಯ ತಾತ್ವಿಕ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅನೇಕಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಗೆದ್ದು ಜನಕ ರಾಜನಿಂದ ಅವಾರ ಧನವನ್ನು ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದನು. ಅದ ರೊಂದಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕೋವಕ್ಕೂ ಪಾತ್ರನಾದನು.

ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನಿಗೆ ಮೈತ್ರೇಯ ಮತ್ತು ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಪತ್ನಿಯರಿದ್ದರು ಕಡೆಗೆ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗು ವಾಗ ತನ್ನ ಧನವನ್ನು ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೂ ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟನು ಆಗ ಮೈತ್ರೇಯಿ, “ನನಗೆ ಧನ ಬೇಡ. ಅದಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿಗೆ ಕೊಡಿರಿ. ನೀವು ಧನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದುದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹೋಗುವಿರಿ. ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷೋಪದೇಶವೇ ನನಗೂ ಬೇಕು.” ಎಂದು ಗಂಡನಿಂದ ತತ್ಪೋವದೇಶಗಳನ್ನು ಕುಂಬಾ ಪಡೆದಳು.

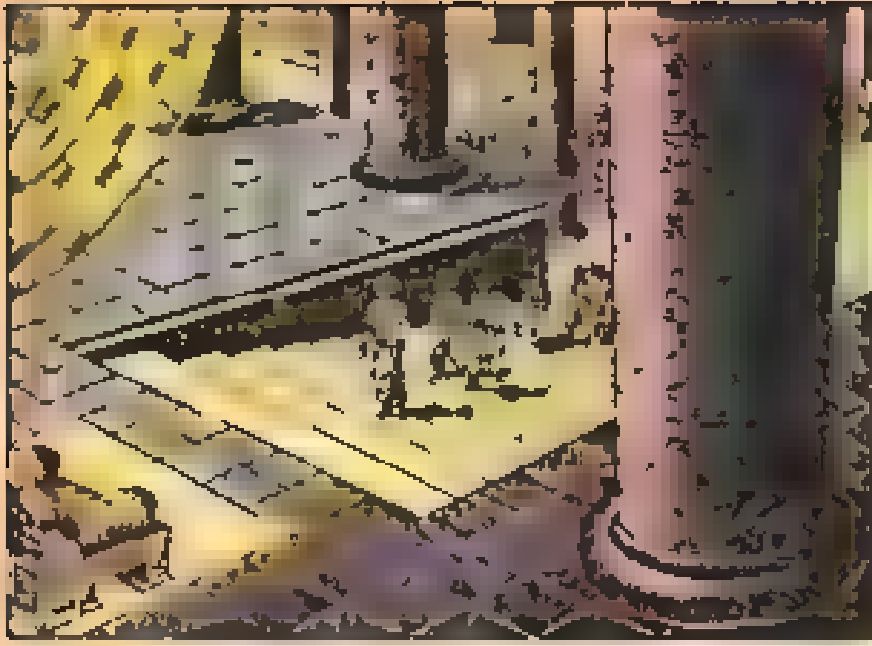
ಇಂದ್ರನಾದ ರಾಜ

ಒಂದು ಸಾರಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಕೊಲೆಯಿಂದ ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗಾಗಿ ಇಂದ್ರನು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ವಿಶ್ವರೂಪನವರನ್ನು ಮರಣದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿತು. ಇಂದ್ರ ಪದವಿ ಅನಾಥವಾಯಿತು.

ಆಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಬೊಡ್ಡ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಂದು, ಯಕ್ಷಿಣಿಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡವನು.

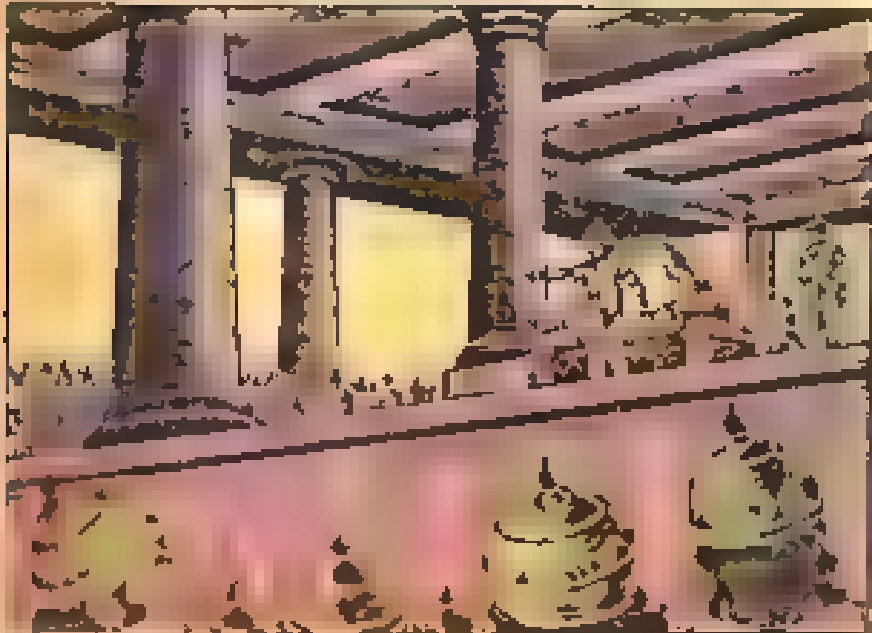
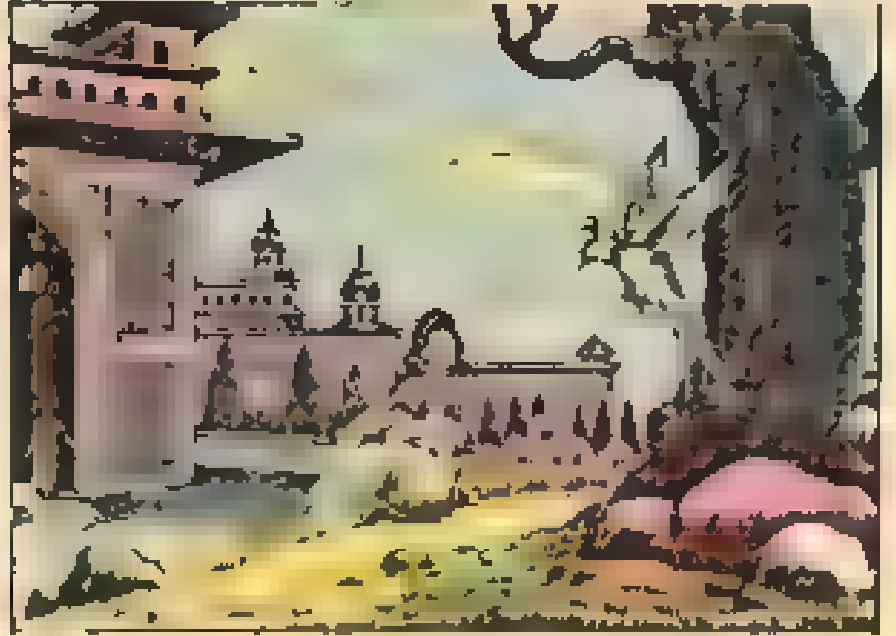

ಇಂದ್ರ ಪದವಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವಾಗಿರುವುದು ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟು ಬಂದುಕೊಂಡು, ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಡೆಯುವುದೇ ಇಂದ್ರ ಪದವಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

ನಮುಷನು ದೇವತೆಗಳ ಶಿಲಾಶಿಲೆಯನ್ನೂ, ಮುಖ
ಗಳ ಒತ್ತಾಯವನ್ನೂ ಏರಾಳಿಸಲಾಗದೆ ಸ್ವರ್ಗ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಇಂದ್ರನ ಸಂತಾನದಲ್ಲಿ
ಲಗಿಸುವುದನು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮೂವನ
ರಾಜನಿಗೆ ಇಂದ್ರ ಪದವಿ ಲಭಿಸಿತು.

ನಮುಷನು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ವ್ಯವ
ಹರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ
ಅಹಂಕಾರವು ಹಿಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಒಂದು
ದಿನ ಅವನು ಇಂದ್ರನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಉತ್ತರಾದಿವಿ
ಯನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ನಮುಷನು ದೇವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, "ನಾನು ಈಗ
ಇಂದ್ರನಾಗಿರುವೆನು ಮತ್ತು ರಿಂದ, ಉತ್ತ
ರಾದಿಯೂ ನನಗೆ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿದರು"
ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮೂಷು ಈ ದೇವತೆ
ಗಳಿಗೆ ದ್ವೈಮೆ ಹಿಡಿಯಿತು.

ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಬಿಟ್ಟರಾದರೂ ತುಂಬಾ
ಅಂಜೋಳವೇರಿತು. ಹದಗೆ ಬೇವುಗಳು
ಬೃಹಸ್ಪತಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅವನ ಆರೋಚನೆ
ಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಬೃಹಸ್ಪತಿ ತನ್ನ ಆರೋಚನೆಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ
ಹೇಳಿದನು. ಅದರಂತೆ ನಡೆಸಬಹುದು ತನ್ನ ಅಳಿಗೆ
ಬಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸವ್ವ ಬುಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಹೊರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು
ಒಂದರೆ, ತಾನು ಅವನನ್ನು ಪತಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
ನುವವನು ಹುಡುಗನು ಸುಧಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳು.

ಮಹಾಶೂನ್ಯನ ಅಕ್ಕಿಯಂತೆ ಸವ್ವಿಗಳಿಂದ
ಅವನು ಕುಳಿತ ಬಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು
ನಡೆಯಿತು. ಅವನಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವು ಗಿಡ್ಡನಾದ
ದರಿಂದ ಮೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ನಿಂತು ನಿಂತು
ಅದು ತೋರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನು ಅವನು
ಕ್ರಿಸ್ತ ಸಹುವನು ಕೊಡದಿಂದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು
ಕಾಲದಿಂದ ಬಿಡಿದನು.

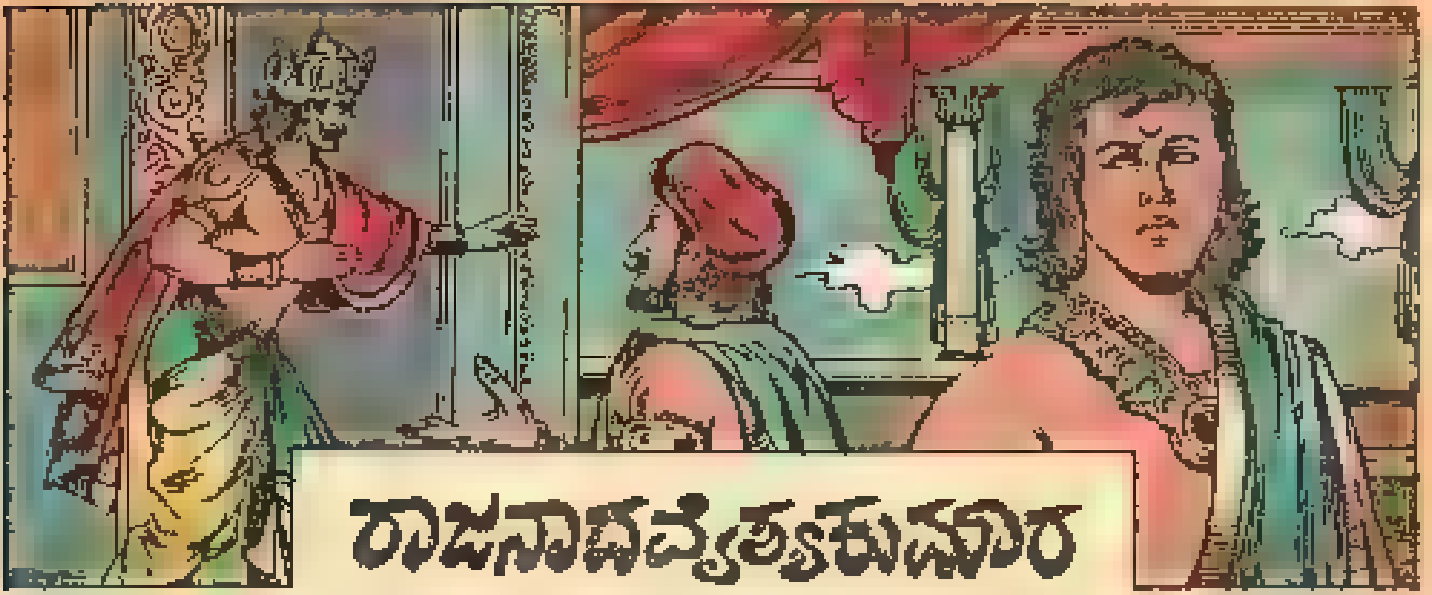

ಕನ್ನನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದ ನಡುವನು ಕಾಲಿಂದ
ಹಾವಾಗುವಂತೆ ಕೋಪ ಗೊಂಡ ಅಗ್ನಿನು
ಜ್ವಲಿದನು. ಕೊರಲೇ ನಡುವನು ಹಾವಾಗಿ
ಧೂಮಿಗಿ ಬಿದ್ದನು.

ಅಮೇಲೆ ಅಗ್ನಿನು ನಡುವನ ಮೇಲೆ ಕಿರಿಕಿರಿ
ಪಟ್ಟು, ಒಬ್ಬ ಮಹನೀಯನಿಂದ ಅವನ ಹಾವನ್ನು
ವಿಮೋಚನೆಯಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಟ್ಟನು.
ಮುಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಹಾವು ಭೀಮನನ್ನು
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಧರ್ಮರಾಜನು ಒಂದು ಕನ್ನ ಹಮ್ಮನೆನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು, ರಿಡುವಂತೆ ಹಾವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.
ಹಾವು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮರಾಜನು
ಸರಿತುಂಬ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟದರಿಂದ, ಹಾವು
ಭೀಮನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಹಾವು ಎನ್ನೋ
ತನೆಯೂ ಆಗಿ ನಡುವನು ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿದನು.

ರಾಜನಾಥವೈಶ್ಯಕುಟುಂಬ

ಪ್ರಯಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧೃಷ್ಟನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ರಾಜನಿಧನು ಅವನಿಗೆ ನಾಭಾಗನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಗ ನಿಧನನು. ಅವನು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಸುಪ್ರಭೆ ಎಂಬ ವೈಶ್ಯ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿ, ಅವಳನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡುವಂತೆ ಅವಳ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದುವರೆಗೆ ಇಂತಹ ಮದುವೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಯುವಕನು ವೈಶ್ಯ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂದು ಸುಪ್ರಭೆಯ ತಂದೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದರೂ ನಾಭಾಗನು ಬಿಡದೆ ಅವಳನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದು ಗಟ್ಟಿ ಹಟ ಹಿಡಿದನು.

“ನಿನಗೂ ನನಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರಾಜನಾಗಿ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯೇ ಇರುವರಲ್ಲವೇ? ಈ ಭುಷ್ಣೆಯನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಿರ್ಣಯ ತಿಳಿಯೋಣ” ಎಂದನು ಸುಪ್ರಭೆಯ ತಂದೆ. ನಾಭಾಗನು ಸರಿಯೆಂದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಧೃಷ್ಟನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ತಗಾದೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ತೆಗೆದ ಬಾಯಿಗೆ ಧೃಷ್ಟ ರಾಜನು ಈ ಮದುವೆ ನ್ಯಾಯವೂ ಧರ್ಮವೂ ಅಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು.

ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರಾಗದೆಂದು ನಾಭಾಗನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ರಾಕ್ಷಸ ಪದ್ಧತಿ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾಭಾಗನು ಆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಸುಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮದುವೆಯಾದನು. ಇದನ್ನು ಸಹಿಸದಿದ್ದ ಸುಪ್ರಭೆಯ ತಂದೆ ದೃಷ್ಟರಾಜನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಭರ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿದನು. ದೃಷ್ಟನು ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು. ನಾಭಾಗನೂ ಬಿಡದೆ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪರಿವ್ರಾಜಕನೊಬ್ಬನು ಆ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು, ಅವರ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು. “ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಯುದ್ಧವೇ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದುದು. ನಾಭಾಗನು ವೈಶ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದುದರಿಂದ ವೈಶ್ಯ ನಾಡಂತಾಯಿತು. ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ವೈಶ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮವೇ ಅಲ್ಲ!” ಎಂದು ದೃಷ್ಟನಿಗೆ ತನಗೆ ತೋರಿದ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ತಂದೆ ಮಗುದಿರೊಳಗಿನ ಯುದ್ಧ ನಿಂತಿತು.

ಧೃಷ್ಟನು ನಾಭಾಗನಿಗೆ ವೈಶ್ಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ಅದರಂತೆ ನಾಭಾಗನು ವೈಶ್ಯವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ಕೃಲ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪತ್ನಿ ಸುವ್ರಭೆ ಒಬ್ಬ ಮಗಳನ್ನು ಹಡೆದಳು. ಭನಂದನಿಬ ಹಸರನ ಆ ಮಗನು ಬೆಳೆದು ಮೊದ್ವವನಾದ ಮೇರೆ, "ನಾನು ಬಡಕು ನಡಸಲು ಯಾವ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಲಿ?" ಎಂದು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

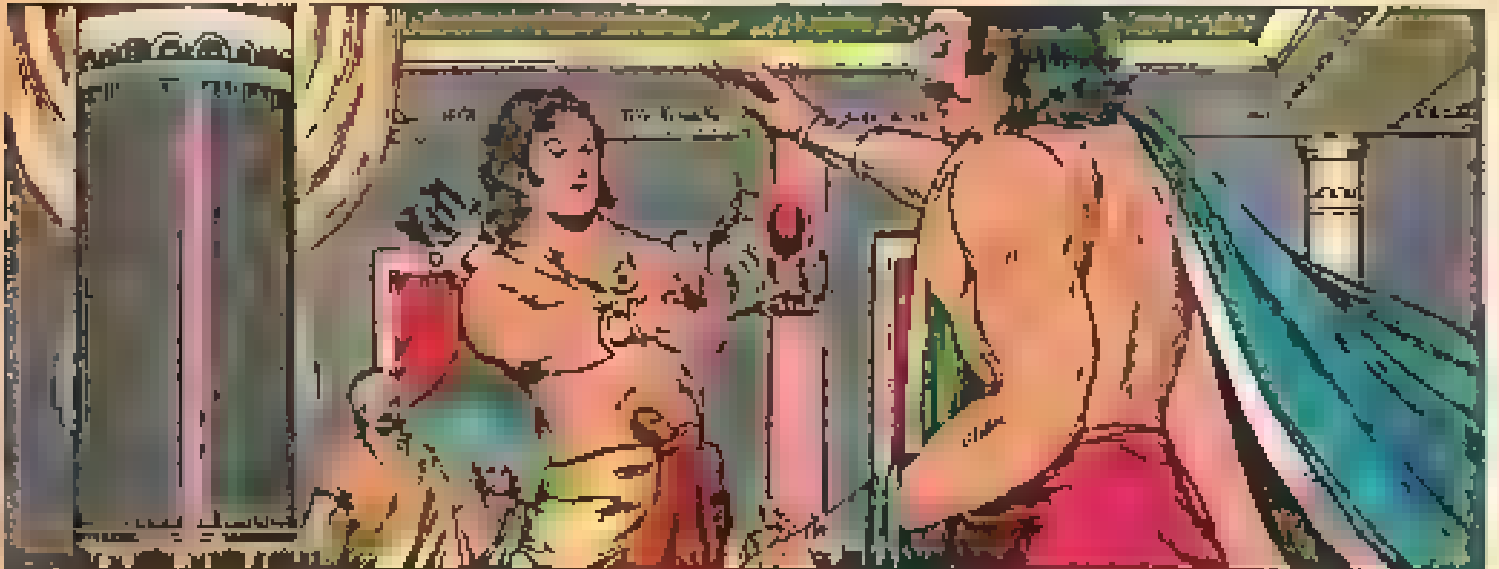
"ಗೋಪುಗಳನ್ನು ಕಾಯು" ಎಂದಳು ತಾಯಿ. ಆಗ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗೋರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಲೇ ಭನಂದನಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಪಂಚದ ಕಥೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. "ಗೋರೂಪಿಯಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಶತ್ರುರಾಜನು ವಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು ತನ್ನ ಧರ್ಮ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಲವರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಹಿಮಾಲಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು.

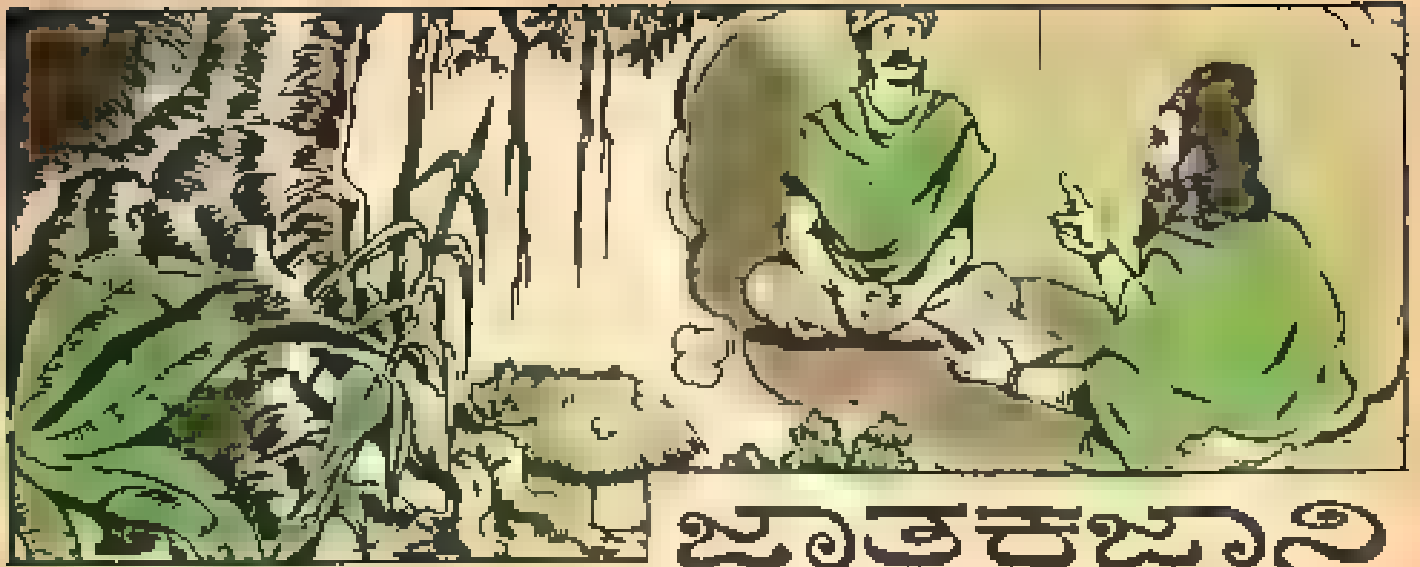
ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೀವನೆಂಬ ರಾಜಕುಳಿ ತವಸ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ಭನಂದನು ನೀವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಪರಿಹಾರ ಕೇಳಿದನು. ನೀವನು ಅಸ್ತ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು

ಜಿನ್ನಾಗಿ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡವನು. ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭನಂದನಿಗೆ ತನಗೆ ತಿಳಿದ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪದೇಶಿಸಿದನು.

ಹೀಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಮೇರನಾಗಿ ಭನಂದನು ಹಿಂದಿರಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ಧೃಷ್ಟನು ಸತ್ಕುಹೋಗಿ, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಾಭಾಗನ ತಮ್ಮನಾದ ವಸುರಾತನು ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಭನಂದನು ವಸುರಾತನೊಂದಿಗೆ, ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಭಾಗವಾದ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾದರೂ ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು ವಸುರಾತನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದೆ. ನಿನ್ನ ತಂದೆ ವೈಶ್ಯವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ವೈಶ್ಯನಾಗಿ ರಾಜನಾಗುವ ಅರ್ಹತೆ ಕಳೆದು ಕೊಂಡವನು. ಅವನಿಗಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯಾರ್ಹತೆ ನಿನಗೂ ಇಲ್ಲ. ಪಡೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು.

ಭನಂದನು ಬಿಡದೆ ವಸುರಾತನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ, ವಸುರಾತನನ್ನು ಕೊಂದು ಪೂರ್ತಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ವಾಲಿಸದೆ, ತಂದೆಗೂ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಆಗ ನಾಭಾಗನು, ತಾನು ಅವನಂತೆ ರಾಜನಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪಡೆದವನಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು. "ನೀನೇ ವಾಲಿಸತಕ್ಕವನು." ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿರಾಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಹೀಗೆ ವೈಶ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಭನಂದನು ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ರಾಜನಾದನು.

ಜಾತಕಜ್ಞಾನಿ

ಮಾನಕಪುರವೆಂಬ ಊರಿಗೆ ಒಂದುವಾರಿ ಒಬ್ಬರು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಂದು ಊರ ಕೊನೆಯ ಒಂದು ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದರು. ಅವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರು. ಕೂಡಾ ಇಬ್ಬರು. ಊರವರು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಮಹಾ ಜಾತಕ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದೂ ಊರವರ ಜಾತಕ ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಜನರು ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆಗಳಿಂದ ಗುತ್ತಾದ ಮೇಲಿನ ವಾಳು ಗುಡಿಯನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಿಸಲಿರುವರೆಂದೂ ಹೇಳಿ ತೊಡಗಿದರು. ಅವರಂತೆ ಬರುವ ಜನರಿಗೆ ಜಾತಕ ಹೇಳಲು ದಿನಾ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೂರು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತನ್ನು ಮುಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಜಾತಕ ಫಲವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಾಗ, ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೊದಲು ಅವರ ಭೂತಕಾಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಇದ್ದುದು ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಿ ಆ ಮೇಲೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಕುರಿತು ಜನರಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವರು. ಅವರು ಊರಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದವರಾದರೂ, ಯಾರು ಬಂದ, ಕೇಳಿದರೂ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಒಂದು ಕಣಗಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಂಡು, ಒಳಗಿನ

ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಇದ್ದು ಕಾಗದ ದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಓದಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಣಿಕೆ ದುಡ್ಡು ಪಡೆದು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಊರಿನವರ ಯಾರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೂ ಸ್ವಾಮಿ ಗಳು ಅವರ ಭೂತಕಾಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಊರ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಅವರ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಮನ್ನಾಸೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಜನರು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬರುತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಜಾತಕ ಹೇಳಲು ಮುಸಲಿರಿಸಿದ ಮೂರು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ಜಾತಕಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ತವಕವಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಒಗೆಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಮನೋ ಮೋಹವಿರಬೇಕೆಂದು ಎನೋದನೆಂಬ ಮುನಿಕನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾಯಿತು. ಯಾವುದನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೆ ನಂಬುವ ಸ್ವಭಾವ ಅಲ್ಲಿ ಅವನದು. ಸ್ವಾಮಿ ಗಳು ಜಾತಕ ತಿಳಿಯಲು ಒಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ

ಬಂದವರು ಜಾತಕದವನ ಪೂರ್ವ ದೇವತದ ವಿವರ ಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೇಳದೆ, ಕೂಗದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕೊಂಡುದನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಳಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

“ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಳಗೆ ಹೋದರೆ ಕೂಡಲೇ ಬರುವು ದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಒಳಗೆ ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ?” ಎಂದು ವಿನೋದನು ಎರಡನೇ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

“ಅವರು: ಸಮಾಧಿಯಾಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಜಾತಕದವರ ವಿವರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿಷ್ಯನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಆ ಎರಡನೇ ಶಿಷ್ಯ ಅಗಿ ಹೋದ ಪೂರ್ವದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಬರೆಯಿಸುವಾಗ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಕೂಡಾ ಎಣಿ ಬರೆಯಿಸುವಾರದು? ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಈ ಕತ್ತರ ರೂಪವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ” ಹಾಗೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಭವಿಷ್ಯ ಮಾಕ್ಕಗಳು ಯಾರಿಗಾದರೂ

ನಿಜವಾಗಿದೆಯೇ? ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾರೂ ಆಲೋಚಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಜಾತಕವಂತಹು ದೆಂಬುದನ್ನು ತಾನೇ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ವಿನೋದನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು.

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಊರೆಲ್ಲ ಸದ್ದೆಡಗಿದ ಮೇಲೆ ವಿನೋದನು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕುಟೀರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲ ಅಡಗಿ ಹೊಂಕು ಹಾಕಲುತೊಡಗಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯ ರೊಂದಿಗೆ, “ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಜಾತಕಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದಂತಾಯಿತು ಅವರು ರಿಂದ ಇನ್ನು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನು ಧ್ಯಾನ ದಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕುಟೀರವನ್ನು ಮುಚಿ ಬಿಡೋಣ ನೀವು ಸಮಯವಿರುವಾಗ ವಕ್ಕದ ಊರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷಾಪತ್ರ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ವೇಷಹಾಕಿರಿ. ಆಮೇಲೆ ನಾವು ಆ ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುಳು ಹಿಡಿಯಬಾರದು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ವಿನೋದನು ಕೇಳಿದನು.

ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ರಹಸ್ಯವು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿನೋದನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬರುವ ಊರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರು ಮೂರು ವೇಷ ದಿಂದ ಮೂರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಆ ಊರಿನವರ ವಿವರ ಗೆಲ್ಲುವನ್ನು ಪಟ್ಟಿಬರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ತನ್ನ ಜಾತಕದ ವಿವರ ಕೇಳುವವನ ಹಸರನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಒಳಗೆ ಮೋಗಿ, ಅವನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆ ಹಸರನವನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿಗೊಂದ ಮಡುಕಿ ಎತ್ತಿ ಬರೆದು ಕೊಂಡು ಮೂರಗೆ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಂಬುಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಅವನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು

ಹೇಳಿ ಕಾಣೆಗೆ ಎಸೆದು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದು
 ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುವುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ
 ಗಳು ಬೇರೆಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು
 ಹೇಳಿ ಅವರಿಯವಾಗಲೇ ಸುಳ್ಳೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೂ
 ಅವನು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಇತರರಿಂದ
 ಸಗೌರವ ಪಾಲಾಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಲಾರ. ಹಾಗೆ ಸ್ವಾಮಿ
 ಗಳು ಸುಳ್ಳು ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳಿದರೆಂದು ಯಾರೊಡನೆ
 ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಮೂರೂ ಸುಂಬರು. ಅವು
 ಬಾಯಿ ಮಾತುಗಳೇ ಅದ್ದರಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡವನಿಗೆ
 ಹೊರತು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ನೆಪವಾಗದು.

ಯಾವ ಅವನಂಬುಗೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಗುರು
 ಶಿಷ್ಯರು ಕುಟೀರ ಗೊಳಗೆ, ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು
 ಕುಡಿಯಬಾರದ ವಾಸಿಯವನ್ನು ಕುಡಿದು ಗಾಢ
 ನಿದ್ರೆಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಸಮಯ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ
 ವಿನೋದನು ಕುಟೀರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ
 ಹುಡುಕುವಾಗ, ಮೂಗಕ್ಕೆ ಪುರಮಾಟಗಳ ವಿವಿರಗಳ
 ಪಟ್ಟಿಗಳು ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಒಂದು ಚೀಲದೊಳಗೆ ಕೃತ್ರಿಮಗಡ್ಡೆ ಎಸಾಸೆಗಳೂ
 ಸಹ ಸಿಕ್ಕಿದವು. ವಿನೋದನು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ
 ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಮರುದಿನ ವಿನೋದನು ಕೂರಕವರ ದುಕೆಯಲ್ಲಿ
 ತಾನು ಕೂಡಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ
 ಜಾತಕಫಲವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವನ
 ಹಾಗೆಯೇ ಕೇಳಿದ ಮತ್ತೆ ಮೂವರ ಹಸರುಗಳನ್ನು
 ಕೂಡಾ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕುಟೀರ
 ದೊಳಗೆ ಹೋದರು. ಅತಮೋವಿಗೆ ಒಳಗೆ ಹೋದ
 ಶಿಷ್ಯನು, ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು,
 "ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಕೌಪ್ಯವಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ವಿವರಗಳನ್ನು
 ನಾಳೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಹೋಗಿ ನಾಳೆ ಒನ್ನಿ"
 ಎಂದು "ಅಗ್ನಿಹೋಮ" ಈಗ ಸಾಕು-ಚಿಮ್ಮಗಿಡ್ಡ
 ರಲ್ಲಾ' ನೋಡೋಣ, ಒನ್ನಿ!" ಎಂದು ವಿನೋದನು
 ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕುಟೀರದೊಳಗೆ
 ನುಗ್ಗಿದನು.

ಒಮ್ಮೆಗೆ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಜನರ ಗುಂಪನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ, "ಯಾಕೆ ಬಂದಿರಿ? ಹಾಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ! ಸ್ವಲ್ಪ ಆಸ್ವಸ್ಥತೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗುತ್ತೆ. ನಾಳೆ ಬನ್ನಿ. ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ" ಎಂದರು ತಡವರಿಸುತ್ತ.

ನನಗೆ ವೈದ್ಯ ನೊತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಶ್ವಾಸ, ನಾಡೀ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಎನಾಯತೋ ಹೇಳಬಿಡುತ್ತೇನೆ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ರೋಗ ಬಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ವೈದ್ಯರೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಜಾತಕ ಫಲ ಹೇಳಿ ಕೂಡ ಇನ್ನೊಬ್ಬರೇ ಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಭೂತ ಫಲವೂ ಪರ್ವಮಾನವೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಹೇಳಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಮಹಾ ಗುರುಗಳೇ!" ಎಂದು ವಿನೋದನು ಹೇಳಿದನು. ಅವನ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗತನವನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶುಭ ಕೊಡುವರೇನೋ ಎಂದು ಕೆಲವರು ನಿದ್ರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ತಲೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

"ನಿಮ್ಮ ಬದಲಿಗೆ ನಾನೇ ಎಲ್ಲರ ಜಾತಕ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ವಿನೋದನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ವ್ಯಸ್ತಕ ರೂಪದ ಪೆಚ್ಚಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಹೆಸರು ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಓದಿ ಹೇಳಲು ತೊಡಗಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಬೆರಗಾಗಿ ಕೇಳತೊಡಗಿದರು. ಯಾರಿಗೂ ಆದರೆ ತಲೆಬುಡ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು

ವಿನೋದನು ಆ ಪೆಚ್ಚಿ ವ್ಯಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಹೆಸರು ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ವಿಷಯ ಆ ವ್ಯಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಓದಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ನೋಡಿದರು.

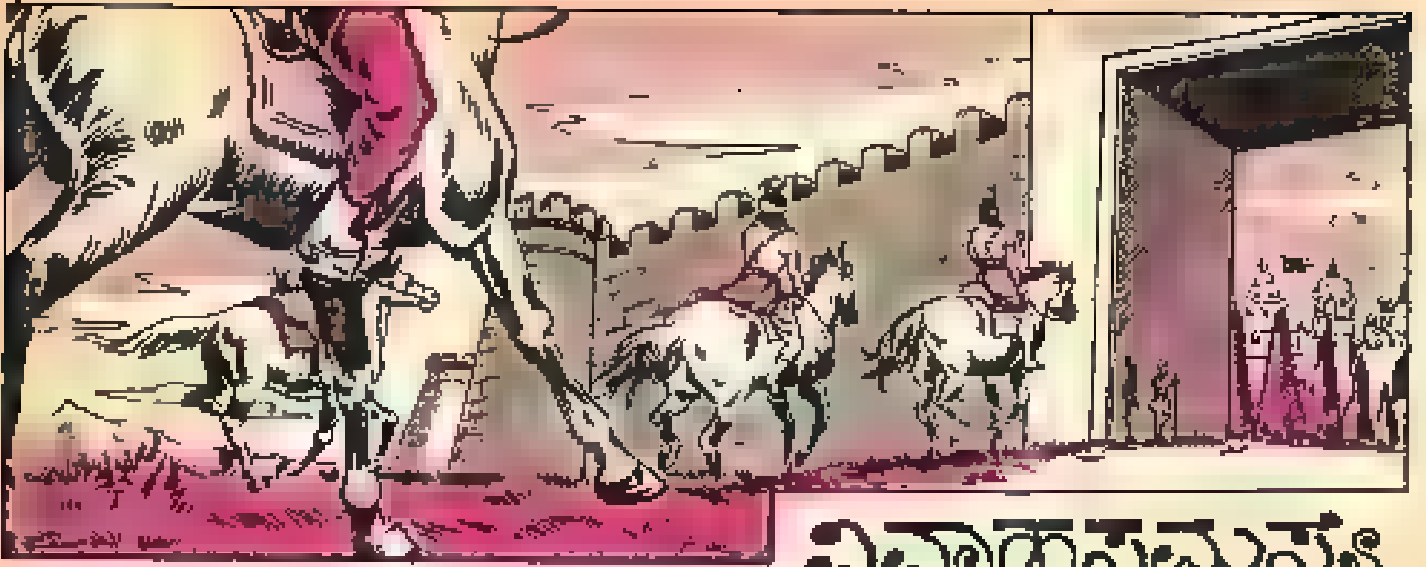
ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆ ವಿನೋದನು ಕೃತ್ರಿಮ ಗಡ್ಡೆ ಮಿಡಿಸಿ ಮೊದಲಾದ ವೇಷ ಬದಲಾವಣೆಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸುತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಿದನು.

ಜನರು ಆ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ ಆ ಗಡ್ಡೆ ಮಿಡಿಸುಗಳನ್ನೂ ಹೊರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, "ಹೌದಲ್ಲ. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬಂದು ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು ಇವರೇ. ವಿನೋದ ಸಾಧನೆಗಳ ಹಾಗೆ ಭಕ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಅವರಿವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಗಡ್ಡೆ ಮಿಡಿಸುಗಳಿದ್ದರಾದ ಈಗ ಇವರ ಗುರುತೇ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ." ಎಂದರು.

ನಾಲ್ಕೈದು ದಾರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಶಿಷ್ಯರೂ ನಡುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಮಹಿಮಾರಿಂದ ಜಾತಕಗಳ ಹುಚ್ಚು ತಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಮೂರ್ಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದಲೇ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ವಿವಾರಸಮಸ್ಯೆ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೈಶಾಲಿ ನಗರದ ರಾಜನಾದ ಪ್ರತಾಪರುದ್ರನಿಗೆ ಸೂರ್ಯಕುಮಾರಿ ಎಂಬವಳೊಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ಬೇರೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ, ಮಗಳನ್ನೇ ಮಗನೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿ ಅವಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಕಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಅವಳು ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಯುದ್ಧ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ಯುದ್ಧ ತಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅರಿತ ನಿಪುಣೆಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಬೇಕಾದ ವಯಸ್ಸು ಬಂದುದರಿಂದ, ತನ್ನ ಅನಂತರ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕುಮಾರಿಗೆ ಎಂತಹ ಗಂಡನನ್ನು ಆರಿಸುವುದೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಯೋಚನೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಳಿಯನಾಗುವವನೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನು ಯುದ್ಧ ನೈಪುಣ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮೀರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದರೆ, ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ದೇಶದ ರಾಜರಲ್ಲಿ ವೈಶಾಲಿ ನಗರವನ್ನು ಒಬ್ಬಳು

ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾಳೆಂಬ ಕೇವಲ ಭಾವವು ಬರಲಾರದು. ಆಳಿಯನು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಿರಬೇಕು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಾಪರುದ್ರನು, ಯುದ್ಧ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಸಬಲ್ಲ ವರನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಗೂ ವರ್ತಮಾನ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದಿನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜರೂ ಾಜಕುಮಾರರೂ ಪೈಶಾಲಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಹಾಗೇ ಸ್ವಯಂವರದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸಲು ಬಯಸಿದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಬೇಡ ಯುವಕರೂ ಇದ್ದರು.

ಅವರನ್ನು ಕೋಡಿ ಪ್ರತಾಪರುದ್ರನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಚಿಂತೆಯೂ ಕವಿಯಿತು. ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ರಾಜವಂಶದವರೊಂದಿಗೆ ಕೃಧಿಗಳೂ ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಂಥವರೇ ಬರುವರೆಂದು ನಂಬಿದರೆ, ಬೇಡ ಹಾತಿಯ ಯುವಕರೂ ಬಂದಿದ್ದಾರಲ್ಲ! ಜೇರೆ ಹಾತಿಯ ಯುವಕರು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ಅವನು ನಿಯಮವಿಟ್ಟಿರ

ರಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಬೇಡ ಜಾತಿಯವರನ್ನು ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಬಿಡುವಾರದೆಂದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಲಾರದು. ಅವನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರಾಯಿತೆಂದುಕೊಂಡನು.

ಆದರೆ ಪ್ರತಾಪರುದ್ರನ ಆಲೋಚನೆಯಂತೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಸ್ವಯಂವರದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ರಾಜರೂ, ರಾಜಕುಮಾರರೂ ಸೂರ್ಯಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಯುದ್ಧ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಸೋತುಹೋದರು ಹಾಗಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಎರಮಲ್ಲ, ನಾಗಮಲ್ಲನೆಂಬ ಉಳಿದ ಆ ಬೇಡ ಯುವಕರನ್ನು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಿಡದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಇವರನ್ನು ನಿನ್ನ ಪೂರ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಸೋಲಿಸಿಬಿಡಮ್ಮ” ಎಂದು ಪ್ರತಾಪರುದ್ರನು ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಅವನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಎರಮಲ್ಲನೆಂಬ ಬೇಡ ಯುವಕನು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಯುದ್ಧ ವಿಧ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೂರ್ಯಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಇನ್ನು ಈ ಎರಮಲ್ಲನಿಗೆ ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ತಪ್ಪಿಸಲು ದಾರಿ ಏನಿದೆಂದು ಪ್ರತಾಪರುದ್ರನು ತನ್ನೆಳಿಗೆ ಮಂಥನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, “ಮುನಿಯತ್ತಾ ಸ್ಪರ್ಧೆ? ಇನ್ನೆ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಿಡಿ” ಎಂದು ಎರಮಲ್ಲನು ಅವನರವರಿಸಿ ಹೊಡೆದನು.

ಈಗ ನಾಗಮಲ್ಲನು ಮುಂದೆ ಬಂದು, “ಮಹಾ ರಾಜರೇ, ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬನು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮದುವೆಮಾಡುವಿರಿ?” ಎಂದು ಅತ್ತೇವ ತಂದೆನು.

ಗೆದ್ದ ಒಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ನಡೆಯುವುದಲ್ಲದೆ, ಅನೇಕರು ಗೆದ್ದರೆ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಪ್ರತಾಪರುದ್ರನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಬೇಡ ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ತಪ್ಪಿದರೆ ಸಾಕೆಂಬ ಅವಸರದಲ್ಲಿ, “ಹೌದು, ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಿಜವೇ. ನೀನೂ ಎರಮಲ್ಲನೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿರಿ. ಯಾರು ಗೆಲ್ಲುವರೋ ನೋಡೋಣ” ಎಂದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಬೇಡ ಯುವಕರು ಕಲೆ ಬಿದ್ದು ನಾಗಮಲ್ಲನು ಗೆದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಎರಮಲ್ಲನ ತುಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದೆಂದೂ, ಆ ಮೇಲೆ ನಾಗಮಲ್ಲ ನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ವಿನಾದರೂ ಉಪಾಯಮಾಡ ಒಹುದೆಂದೂ, “ನೀನು ಸೋಲಿಸಿದ್ದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ನಿನಗೆ ಕುಮಾರಿ ದಕ್ಕಲಾರಳು” ಎನ್ನಬಹುದೆಂದೂ ರಾಜನು ಅಂದಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ಎರಮಲ್ಲನು, “ಆವಾಗದು. ನಾನು ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆ

ಯೋಗಲು ಬಂದನೇ ಹೊರತು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದವರೊಂದಿಗೆ ಹಗೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬಿಟ್ಟನು.

ಅವನ ವಾದನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದುದರಿಂದ, ರಾಜನು ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನಾಗಮಲ್ಲಿನ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಕುಮಾರಿ ನಾಗಮಲ್ಲಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಾ ಸೋತುಹೋದಳು!

ಈಗ ಪ್ರತಾಪರುದ್ರನು ನೆಮ್ಮದಿಗೊಂಡವನಂತೆ, ತನ್ನ ಕುಮಾರಿ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ, ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ ರವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

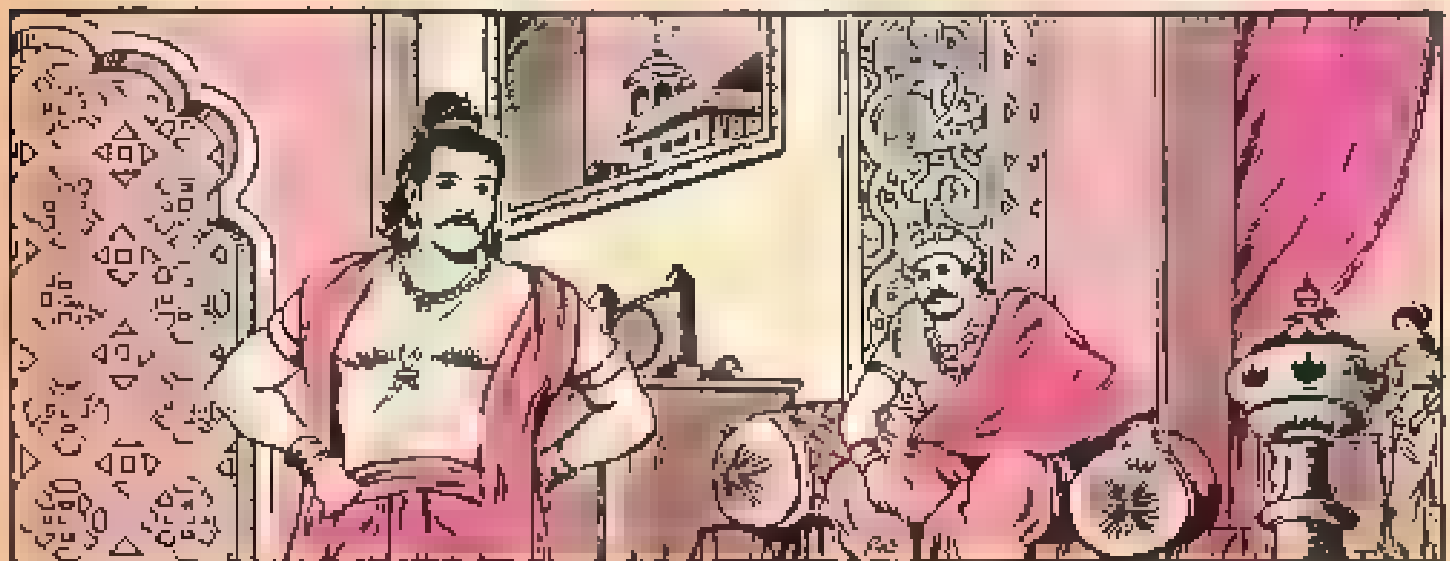
ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಾರರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. “ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕೈಲಾದರೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೂ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಮದುವೆಯನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೂ ಬಂದವೇ ಹೊರತು, ಸುಮ್ಮನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಬರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಅವಳು ಸ್ವಯಂವರ ವದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಸಲಿ. ಅದುಮೇ ಸರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯ” ಎಂದರು ಎಲ್ಲರೂ.

“ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮದುವೆಯ ನಿರ್ಣಯವು ನಾಳೆ ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ನಾಳೆಂದು

ದರಬಾರಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒನ್ನಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರತಾಪರುದ್ರ ರಾಜನು ಅಂದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ವೀರಮಲ್ಲಿನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಾಪರುದ್ರನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ, “ಮಹಾರಾಜರೆ, ನಾನು ಕುಂತಲ ದೇಶದ ರಾಜಾ ಕೇತುವರ್ಮನ ಕುಮಾರ ಜಯಸಿಂಹ ಸೂರ್ಯಕುಮಾರಿಗೆ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗಳಿವೆ ಯೆಂದೂ ಸಾಧಾರಣ ಯುದ್ಧ ವೀರರು ಅವಳನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿ ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೋತರೆ ನನಗೂ ನನ್ನ ತಂದೆಗೂ ದೇಶಕ್ಕೂ ಅವಮಾನವೆಂದೂ ತಿಳಿದು ನಾನು ಬೇಡನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದವನು. ನಾಗಮಲ್ಲಿನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಬೇಡರವನೇ. ಅವನ ತಂದೆ ಬೇಡರ ನಾಯಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಂದ ಪನ್ನ ಕೊರಳಿಗೇ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿಸಿದರೆ, ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೂ ಅಪಖ್ಯಾತಿ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಲೆಂದೇ ಬಂದೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಸೋಲಲು ನಾಚಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಾಲೆ ಹಾಕಲು, ವೀರಳಾದ ಸೂರ್ಯಕುಮಾರಿ ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಪ್ರತಾಪರುದ್ರನಿಗೆ ಅರೈಯೆವಾಗುವಂತೆ ನಾಗಮಲ್ಲಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ಪ್ರಕಾರ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸೂರಪ್ಪನೆಂಬವನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದವನಾಗಿದ್ದ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಮುಖ್ಯ ವಿಶೇಷವಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ತಾನೇ ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮುಂದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ಸೂರಪ್ಪನಿಗಿತ್ತು. ಈ ಕುತೂಹಲದ ಅತಿರೇಕದಲ್ಲಿ ಅವಸರವಟ್ಟು ಅವನು ಅನೇಕವಾರು ತಮ್ಮ ಸಮಾಜಾರವನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬುತ್ತಿರಲೂ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಜನರು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಸೂರಪ್ಪನಿಗೆ ಒಹಳ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಜನರಿಗಿರುವ ದುರಭಿಮಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಾಗೆಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹಗಲಿಗಾದರೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಮೊಟ್ಟೆ ತೊಳಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಗಲಾಟೆ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಗಲಾಟೆಯನ್ನು ಪರಿವಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತರಾದ ಒಬ್ಬರ ಪಟ್ಟಾಭಿ

ರಾವರೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಒರುತ್ತೇನೆಂದ ಹೂತ್ತಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಜನರು ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಅವರ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನಾಯಿತೋ ಏನೋ, ಅವರು ಎಷ್ಟು ತೊತ್ತಾದರೂ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳವರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ನೆರೆಯೂರಿನ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾವರೇಂದರೆ ಮೂತು ತಪ್ಪುವವರಲ್ಲ. ಅವರು ಬಾರದೇ ಹೋಗಲು ಏನೋ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಣವೇ ಇರಬೇಕು. ಎಂದು ಕೆಲವರು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡುದನ್ನು ಸೂರಪ್ಪನು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಕಾರಣವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ತಾನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಸೂರಪ್ಪನಿಗೆ ತೋರಿತು ಅವನು ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರನ್ನು ಸವಿಸಾಳದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಬಹುದು.

ಸೂರಪ್ಪನು ತನ್ನ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ, ಉರಿಬಿಡಲಿಕ್ಕೂ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡದ ನೆರೆಯ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಆ ಊರಿನ ಹೊರ

ಭಾಗವನ್ನು ತಲವುಬಾಗ ಬಂದು ಶವದ ಮರವನಿಗೆ ಅವನಿಗಿರಲಾಗಿ ಬಂತು. ಸೂರಪ್ಪನು ಕನಗಿರಿದರಾದ ಒಬ್ಬನ ಹತ್ತಿರ "ಯಾರೋ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ತೀರಿ ಹೋದ ಹಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ? ದೊಡ್ಡವರೆಲ್ಲ ಸೊರಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ತೀರಿ ಹೋದರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದು, ಈ ಊರಿನ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದವರು ಹೋದರು!" ಎಂದ ಆ ದಾರಿಕಾರ.

"ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರಿಗೂ ದೊಡ್ಡವರು ಈ ಊರಿ ನಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?" ಎಂದು ಸೂರಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

"ಹೌದು ಹೌದು. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಯಾವ ಕಾರ್ಯ ವಾದರೂ ಅವರಿಲ್ಲದೆ ಆಗುತ್ತೆಯೆ?" ಎಂದು ಆ ಮನುಷ್ಯ ಬೇಗೆ ಬೇಗನೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಸೂರಪ್ಪನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಯೋಯಿತ್ತು ಪಾಪ, ಆ ಊರಿನ ಪಟಾಲರು ಹೋದರು. ಅವಕ್ಕೆ ಅವರು ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಗಲಾಟೆಗಾರರೊಬ್ಬನಿಗೆ ರಾಜಾ ಮಾಡಿಸಲು ಬರಲಿಲ್ಲ!

ಹೀಗಿಂದುಕೊಂಡು ಸೂರಪ್ಪನು ಈ ಅಪೂರ್ವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಊರಿನವರಿಗಿಲ್ಲಾ ತಲವಿವಿ ಕ್ಯಾಗಿ ಹಿಡುತ್ತಾ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡವರ ಹತ್ತಿರವೆಲ್ಲಾ, "ಪಾಪ, ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪಟಾಲ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರು ತೀರಿಹೋದರು. ಅವಕ್ಕೆ ಅವರು ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಶವವೂ ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣಾರ ನೋಡಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಲು ತೊಡಗಿದನು.

ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಅವರು ಹೇಳಿದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಂಬಿದ ಹಾಗೆ ಉರಾರತೆಗೈಯಲಿಲ್ಲ. ಸೂರಪ್ಪನು ತುಂಬಾ ನೋಂದಾಕೊಂಡನು. ನಿಜ ಹೇಳಿದರೂ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ತನ್ನ

ಮಾತು ನಿಜವೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಂಬಲಿಯಾಂಟು ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ?

"ಅಯ್ಯಾ! ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ತೀರಿಯೋದಾದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೂರಿನ ಓರಿ ಯವರು ಕೆಲವರು ಹೋಗಿ ದುಃಖ ಎಚ್ಚಾರಿಸಿ ಬರು ವುದು ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲವೇ? ದೊರಡಿದಯ್ಯಾ, ಆಗ ನಮಗೇ ನಿಜ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು ಸೂರಪ್ಪ.

ಅಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ಕಿವಿ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸೂರಪ್ಪ ನೊಂದಿಗೆ, "ಆ ಊರಿನ ಪಟಾಲರ ಶವವನ್ನು ನೋಡುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅಗಲ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರು ಹೆಂಗ್ಲಾರೊಮ್ಮೆವನ್ನಾದರೂ ನಿನಗೆ ನೋಡಿಸುವೆ ನ್ನೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಅಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಹೋದರೆ ಆ ವಾತೆ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ ಶವವ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿದು ಬೀಳು" ಎಂದನು ಸೂರಪ್ಪ. ಈ ಬದಲಿಗೆ ದಿಫಾ

ಹೇಳಬೇಕೋ ? ಆ ಊರಿನ ಪಟೀಲರು ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ಈ ಊರಿನವರು ಕಸಕ್ಕೆ ಸಮಮಾಡಿ ತೀರ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮೂರಿನ ಮರ್ಯಾದೆಗೇ ಕೀಡು ಅದ್ದರಿಂದ ಆ ಊರಿನಿಂದಲೇ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಹೇಳಿಸಿದರೆ, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಊರವರಿಗಿರುವ ದುರಭಿಪ್ರಾಯವು ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಿರುವುದು ಸೂರಪ್ಪನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಆ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿ ಗೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನು ಇದಿರಾದನು. ಅವನು ಆ ಊರಿನಿಂದಲೇ ಬರುವವನೆಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವ ರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸೂರಪ್ಪನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ಮಾತು. ನಿಮ್ಮೂರಿನ ಪಟೀಲ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರು ತೀರಿ ಹೋದರೇಂಬ ದನ್ನು ನೀವಾದರೂ ನಂಬುವಿರವ್ವೆ ? ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಬಿಲ್‌ಗುಲ್ ಪಾನೂ ಸಹ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ !" ಎಂದನು ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ.

"ಯಾಕೆ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ?" ಎಂದು ಸೂರಪ್ಪ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

"ನಾನೇ ಪಟೀಲ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನಾದ್ದರಿಂದ !" ಎಂದ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಕನ್ನಗೆ ಎಟುಬಿದ್ದಂತೆ

ಸೂರಪ್ಪನು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶವದ ಮರೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತನಗೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆದುದು ನಡೆದ ಹಾಗೆ ಅವ ರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

"ಹೌದಪ್ಪ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ಕಾಗಿ ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಊರೊಳಗಿನ ದೊಡ್ಡ ಸಾವುಕಾರು, ತೀರಿಹೋದರು ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬರಲಾಗಲಿಲ್ಲ ನಾನೂ ಅವರ ಸುಸ್ಥಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನೀನು ಮಾತಾಡಿಸಿದವನು ಹಾಗೆಂದಿರಬಹುದು. ಊರವರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವುಕಾರು, ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು. ನಾನೂ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ. ಅದಕ್ಕೇ ಯಾವ ಸಮಾ ಚಾರವನ್ನಾವರೂ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಮೂತಿಸ ಸರಳಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಹಾಗೆ ನಂಬಿ ಬಿಡಬಾರದು" ಎಂದರು ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರು.

ಸೂರಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾಶ ಹರಿಯಿತು. ಸುಳ್ಳನ್ನು ಸತ್ಯದಂತೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರೂ ಜನರು ನಂಬದಿರುವಾಗ, ನಿಜವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ದೇವೇ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳುವ ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬದ ಹೋದುದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲವೆನಿಸಿತು. ಅಂದಿ ನಿಂದ ಅವನ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂ ಹಲವೂ ತಣ್ಣಗಾಯಿತು.

ದೇವಿಭಗವತ್

ಕೌಂಸನು ಪಸುದೇವನನ್ನು ದೇವಕಿಯನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಾವಲು ಭಟರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಎಂಟನೆಯ ಸಾರಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ದೇವಕಿಗೆ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದುವು.

ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸ ಒಳುಳ ಅಷ್ಟಮಿಯ ದಿನ ಬಂದಿತು. ಆ ದಿನ ರೋಹಿಣಿ ನಕ್ಷತ್ರ. ಅವಳ ಪ್ರಸವದ ದಿನವನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೂಸಿಗೆ ತುಂಬಾ ಭಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಭಟರೊಂದಿಗೆ, 'ಇದು ಎಂಟನೇ ಗರ್ಭ ನನಗೆ ಮಾರಕವಾದದ್ದು. ಈ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುವವನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಕೊಂದ ಹೊರತು ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಬಾರದು. ಮಗುವನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೇ ಬಿಡಬಾರದು. ನೀವು ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದರೆ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಅಧೀನ! ರಾತ್ರಿ ರಾತ್ರಿ ಹುಟ್ಟಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು, ಮಹದ ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದು ಕ್ಷುಬ್ಧನಾಗಿ

ಮಾಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮನಶಾಂತಿ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದು, ಭಟರು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ತುಂಡಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸುಮನೇ ಕಾವಲು ಕಾಯಿ, ಕುದ್ದರು.

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಕಿಗೆ ಪ್ರಸವ ವಿಘಟೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅವಳು ಪಸುಡೇವನೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆಂದಳು: "ನನಗೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸವವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ರಾಕ್ಷಸರು ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗೊದಲು ನಾನೂ ಸುಂದರ ಮಂದಲಿಯಕೋಡೆಯೂ ನಮಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವರು ಬದುಕು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಹತ್ಯೆ ಕೊಂಡೆವು. ಆ ಕೆಲಸ ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೋ..."

ಈ ಮಾತು ಶೋಷಿತವಾಗಲೇ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಮಗುವು ಹುಟ್ಟಿ ಮೌನವಾಗಿ ಕೈಕಾಲಾಡಿಸುವ ಆ ಮಗು ದಿವ್ಯ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ದೇವರ ತನ್ನ ಗುಡೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಮಗುವನ್ನು ತೋರಿಸಿ,

“ಇವನ ಮುಖದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಕಣ್ಣುಗಳ ಯೋಳವನ್ನೂ, ಮೃದುವಾದ ಶರೀರವನ್ನೂ ನೋಡಿರಿ! ಯಾರಿಗಾದರೂ ಇಂತಹ ಸುಂದರ ಶಿಶು ಹುಟ್ಟಿದೆಯೆ? ಸಾಯುವ ಮಗುವಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ರೂಪ ಯಾವ ದೇಹಲೇ! ಇವನನ್ನು ಕೈಯಾರೆ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡುವಿರಿ? ಕೊಟ್ಟು ನಾನಾದರೂ ಹೇಗೆ ಬದುಕಿರಲಿ?” ಎಂದಳು.

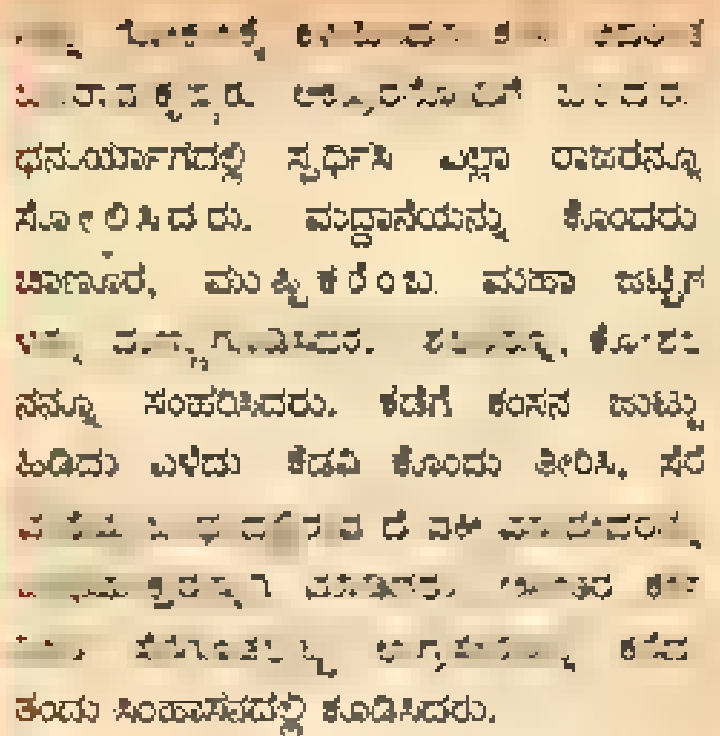
ವಸುದೇವನು ಆ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಏನು ಹೇಳಲೂ ಕೂಡದೆ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಒಂದು ಅಕಾಶವಾಣಿ ಕೇಳಿಸಿತು: “ವಸುದೇವಾ! ಕಾವಲಿನವರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಾಗೃಹದ ದ್ವಾರಗಳೆಲ್ಲ ತೆರೆದೇ ಇವೆ. ನಿನಗೆ ಯಾವ ತಡೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಗುವನ್ನು ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯಶೋದಗೆ ಕೊಡು.” ಹೀಗೆ ಹೊರಟ ದೇವಿಯ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯ ಶ್ರವಣದಿಂದ ವಸು

ದೇವನ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆ ಹರಿಯಿತು, ದೇವಕಿಗೂ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ವಸುದೇವನು ಕೂಡಲೇ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ತೆರೆದೇ ಇದ್ದ ಸೆರೆ ಮನೆಯ ಎಂಟು ದ್ವಾರಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ, ಯೋಗ ಮಾಡಿದ. ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದೆ ವೇಗವಾಗಿ ಸಾಗಿದನು. ಕಾಳಿಂದೀ ನದಿಯ ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿ, “ಈ ನದಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ದಾಟಲಿ?” ಎಂದು ಅವನು ಅಲೋಚಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ನದಿಯ ನೀರು ಪಾದದಷ್ಟೇ ಅಳತೆಗೆ ತಗ್ಗಿಹೋಯಿತು. ವಸುದೇವನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಬೆದರು ಗೋಕುಲವನ್ನ ತಲುಪಿ, ಸಂದನ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಗೋವುಗಳ ಮಂದೆ ಇದ್ದಿತು.

ಆಗಲೇ ಸಂದನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಯಶೋದಗೆ ಯೋಗಮಾಯಾವೇದಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಯಶೋದ ವಸುದೇವನನ್ನು ಬರಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ವಸುದೇವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಅವನ ಮಗುವನ್ನು ತಾನು ಬೆಳೆಯಿಸಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ವಸುದೇವನು ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ವೇಗವಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೇವಕಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಇನ್ನೇನಾಗುವುದೋ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತನು. ಆಗ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಆಲೇ ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿತು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾವಲುಭಟರು, ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣಾಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು, ಓಟದ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಕಂಸನ ಬಳಿಗೆಹೋಗಿ, ದೇವಕಿ ಪ್ರಸವಿಸಿದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮೇತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಂಸನು ವೇಗವಾಗಿ ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಸುದೇವನೊಂದಿಗೆ, “ಇದು ದೇವಕಿಯ ಎಂಟನೇ ಮಗು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಒಪ್ಪುಮೂರ್ತಿ” ಎನ್ನುವ ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಇವಳ ಎಂಟನೇ ಮಗುವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನಂತೆ! ಇವನನ್ನು

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜರಾಸಂಧನು ತನ್ನ ಅಳಿಯನಾದ
ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಂಡು, "ಕೃಷ್ಣ! ನೀನು ಕಿರೀಟ, ಮಂಚ, ರಾ
ಜಗಣ, ಸಿಂಹಾಸನ, ಕುದುರೆ, ಬಿರುದು, ಸುಖ, ಸಂತೋಷ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಲಗತ್ತಿಸಿ, ಕೂಗಿ, ಇವೆಂಥ
ವಿರೋಧವೆ? ಇತರರೊಡನೆ ಹೆಣ್ಣು, ಹಕ್ಕಿ, ಮರಿ
ಮೊಟ್ಟೆ, ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹೊದೆದ್ದು, ಕಿ
ರೀಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಮಂಚವನ್ನು ಕೂಗಿ, ಮಠವು
ಮುಚ್ಚಿರುವುದು, ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ
ಯೋಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮಾದೇಶ ಗೊಳಿಸಿ, "ದೂಷ್ಠ
ನಾದ ಜರಾಸಂಧನು ಸಾಧಾರಣದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವವನಲ್ಲ.
ಈಗ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಂಡು, "ಕೃಷ್ಣ! ನೀನು
ಕೂಡಾ ತುಂಬಾ ಬಲವಂತನು. ಇವನ ಸೇನೆಯೂ
ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ದೂಷ್ಠ
ನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ.

ತಾನು ಧನುರ್ವರ್ಷ ಗೆ ಮಾಡುವೆನಂದೂ ಪರಿ
ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು, ರಥದ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕೂರ

ಮೊಗವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು
 ಮಗುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ತಪ್ಪೆಂದುವುದಿಷ್ಟೆ
 ಮನವ ಸ್ವಲ್ಪವಷ್ಟೆ ಬಾಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸುಳ್ಳನ್ನು ಅಪ-
 ತವೆ, ಒತ್ತಾಸೆ ತಪ್ಪೆಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪವು
 ಪೊಸವಂತಹುದು ಎಂಬುದಿಗೂ ಅಪಾಯಕರ
 ವಾದಾಗೆ ಗುರುತಾಗುವಳು ಕೆಳಗದೆಯೂ ಹೇಳಿ
 'ಹೃದಯವಾಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಿರಿಯರು
 ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇಂತಹ ಭವದಿಂದ ಹುಣ್ಣು
 ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ
 ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ' ಶಿವನು ರಜತಾದ್ರಿಯ ಗುಡೆ
 ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಖವಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಸದ್ಭಾವವರ
 ಶೂನ್ಯತೆಯು ಪುನಃ ದೇವತೆಯಾದವನು ಬೇರೊ-
 ಳು ಮಧುರವಾದುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗಿ
 ದ್ವಾರದೊಳಗಿಂದ ಸುಳಿಯಾಗಿರುವುದು. ಒಳ್ಳೆಯದು
 ದ್ವಾರಕಾಪುರವು ಕೈವಶಾದ್ರಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿ
 ಕೂಡದೆ, ಕಿರುದ್ದಿವೆಯೆಂದೂ ಒಮ್ಮಳ ಕಂಡರ
 ವಾದ ಪ್ರದೇಶವೆಂದೂ ನಮ್ಮ ಗರುತ್ಮಂತನು
 ಹೇಳುತ್ತಾನೆ" ಎಂದನು.

ಕೃಷ್ಣನ ವಜ್ರಕ್ಕೆ ಮಾರದವರೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬ ತಪ್ಪು
 ತಪ್ಪು ಕೆಲವೊಬ್ಬರೊಬ್ಬಗೆ ಒಬ್ಬರಾದ ಕೃಷ್ಣರ
 ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು, ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ
 ದ್ವಾರಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕಿಳಿಲಾಗಿವೆ
 ಮಗುವನ್ನು ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಭವನವೊಂದಿತ್ತು.
 ವಾಸವಿರುವರು ಕೊಡವರು ವರ್ಧನಾಪುರವು
 ಕೇವಲ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರಾಂತವಾಯಿತು.

ಬಲರಾಮನೂ ಕೃಷ್ಣನೂ ಕಾಲಯಾವನನನ್ನು
 ಗಣಿಸಿದ್ದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿರ್ಜನವಾದ ವರ್ಧನೆಗೆ
 ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಹೊಂಚು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.
 ಹಾನಿರವಾಗ ಕಾಲಯಾವನು ಕಿರಗಿ ಮಧ್ಯೆ
 ಬಂದು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದನು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು
 ರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅತ್ಯಂತ ಮೆಗದಿಂದ ಎದ್ದನೋ

ಒಡಿಹೋಗಲು ಕೊಡವನು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿ
 ಕೃಷ್ಣನು ತಡೆಗಟ್ಟಿದನು. ಒಡುತ್ತಾಕೆದ ಕೊಂಚ
 ಕಾಲಯಾವನನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಒಡಿಸಿಕೊಂಡು
 ಹೋದನು. ಹೀಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಡುತ್ತಾ
 ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಮಗುವು ಅಶ್ವವನು ತಪ್ಪಿರ
 ಹೊದರು. ಕೃಷ್ಣನ ಅಶ್ವವನೊಬ್ಬಗೆ ಮೊರೆ,
 ಎದ್ದುಮೇಲೆ ಅಡುಕೊಂಡು ಕಾಲಯಾವನ
 ಅಶ್ವವನೊಬ್ಬಗೆ ಮೊರೆ, ಕೃಷ್ಣನು ಹುಡುಕುತ್ತ
 ಮೂಕಿಕೆಂದ ಮೆಸೆ ಧ್ಯಾನ ಮುಂದೆಗೊಳಗ
 ದನ್ನರಿಯದೆ, ಕಾಲಿನಿಂದ ಒಡೆದನು. ಕೊಡವನು
 ಎದ್ದುಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂದ ಕೊಂಚ
 ಸುಸ್ತು ದುರಗುಟ್ಟಿ ಸೋತನು. ಅಪರಾಧವು ಎಷ್ಟೆ
 ಹೊರತು ಕೊಡವನಿಂದ ಕಾಲಯಾವನು ಸುಸ್ತು
 ಬೂದಿಯಾದನು.

ಆ ಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣನು ಬಲರಾಮನೊಂದಿಗೆ
 ವರ್ಧನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಪ್ಪುವ

ನಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಆ ಹಸುಕಂದನನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಕೊಡ ಹೂ ೧ ತನ್ನ ವರ್ಗಾದ ವಸವನವನು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋರಿದ ಕಾರಣ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರ ಸುತ್ತ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. "ತಾಯೇ! ಯಾವನೋ ದುಷ್ಟನು ಮಾಯಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅತಿ ದುರದೋಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಈ ವಸ್ತು ಕಡ್ಡುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಇದರಿಂದ ನನಗಿರುವ ಮಾರ್ಯಾದೆಯೇ ಹೋಯಿತು. ಅಮ್ಮಾ, ನನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಅಪರಾಧವೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಲವಾದ ಕಾವಲಿರುವಾಗ ಮಗು ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಯಾರನ್ನೂ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನನ್ನದೇ ಎನ್ನೋ ಪ್ರಾರ್ಥೆ" ನಾನು ಬೇರೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಮುಗಿಸುವೆನು. ಕೃಷ್ಣನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯ ಬಲವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನ ವರ್ಗದ ಕಡ್ಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಅಮ್ಮಾ, ನನಗೆ ಮಗ ಇನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ದೋಷವನ್ನು ಈ ವಸ್ತುವೇ ವೇದನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದೇ? ನನ್ನ ಮಗನು ಮತ್ತೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡು."

ಮುಂದೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಂಬ ಒಬ್ಬಳು ಮೂರನನ್ನು ಹಡೆದಳು. ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ನಾಮಕರಣಕೊಡುವವು ನಡೆದ ಅನಂತರ, ಕಂಬರ

ನಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಆ ಹಸುಕಂದನನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಕೊಡ ಹೂ ೧ ತನ್ನ ವರ್ಗಾದ ವಸವನವನು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋರಿದ ಕಾರಣ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರ ಸುತ್ತ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. "ತಾಯೇ! ಯಾವನೋ ದುಷ್ಟನು ಮಾಯಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅತಿ ದುರದೋಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಈ ವಸ್ತು ಕಡ್ಡುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಇದರಿಂದ ನನಗಿರುವ ಮಾರ್ಯಾದೆಯೇ ಹೋಯಿತು. ಅಮ್ಮಾ, ನನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಅಪರಾಧವೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಲವಾದ ಕಾವಲಿರುವಾಗ ಮಗು ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಯಾರನ್ನೂ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನನ್ನದೇ ಎನ್ನೋ ಪ್ರಾರ್ಥೆ" ನಾನು ಬೇರೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಮುಗಿಸುವೆನು. ಕೃಷ್ಣನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯ ಬಲವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನ ವರ್ಗದ ಕಡ್ಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಅಮ್ಮಾ, ನನಗೆ ಮಗ ಇನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ದೋಷವನ್ನು ಈ ವಸ್ತುವೇ ವೇದನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದೇ? ನನ್ನ ಮಗನು ಮತ್ತೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡು."

ಹೀಗೆ ಪರಿಕಟಿಸುವ ಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ ಪಾಹಾದಿಂದ ಸುಕ್ರಾಕ್ಷುರನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದ ಕಾರಣದಿಂದ ನನ್ನ ಮಗನು ಕಂಬರನಿಂದ ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಹೋದನು. ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಚಿಂತಿಸಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಇದರಿಂದ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಕೃಷ್ಣರ ಚಿಂತೆ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು.

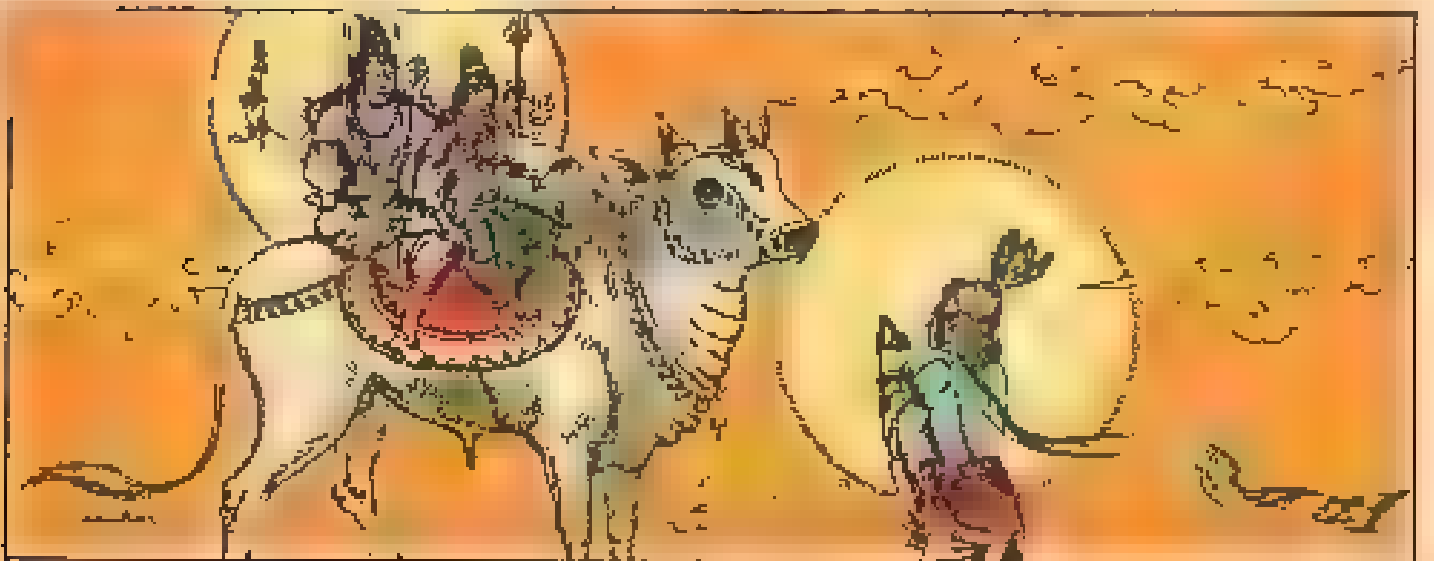

ನಾರಾಯಣಾಂತದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದ ಹಾಗೆ ಅಂತಃಪುರವೊಳಗಿವ್ವ ಮಗುವನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಪಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಆದರೆ ಮಹಾದೇವಿಯ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಅಶ್ವಯುಗವೇನೂ ಆಗದೂ, ಮನುಷ್ಯರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದೇವತೆಗಳೂ ವಾನವರೂ ಸಹ ಅವಳ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಅಧಿಗಮಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಕಾಂತನ ಮೃಗವೊಂದು ಗಂಟುಬಿದ್ದು, ತನ್ನ ಹೊಡೆತ ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಡುವಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ರಾಮನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆ? ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮರಣವನ್ನು ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ ಹೊರತು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಸೀತೆ ಇಂಥಲ್ಲಿ ಇರುವಳೆಂದು ಕೂಡಾ ರಾಮನಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಾರೆ ಸಹಾಯದಿಂದಲೋ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳಾದ ಕುಶಲವರನ್ನು ಕೂಡಾ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯಿಂದಲೇ ರಾಮನು ತಿಳಿದನು.

ಮೂವ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮೂವ ಧರ್ಮಗಳೂ ಅಂಟಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಕೃಷ್ಣನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಕಂಸನ ಭಯದಿಂದ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡನು. ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ಜರಾಸಂಧನ ಭಯದಿಂದ ವ್ಯಾರಣಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡನು. ಶಿಶು

ಪಾಲನ ಹೊಡೆತವಾಗಬೇಕಾಗಿರಬಹುದು ಎವರೂ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಕೂಡಾ ಕೃಷ್ಣನದು ತಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಇದೆಲ್ಲಾ ಮೂವ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾದ ಕೃತಿಗಳೇ. ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಮಾಡಿರುವನು.

ಹೊಡೆತಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಕೇಳಿದಳೆಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಅಮೂಲತೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸಾತ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒರಲು ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದನು. ಜಾಂಬವತಿ ಮಕ್ಕಳು ಬೇಕೆಂದ ಒಯಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನು ಉಪಮನ್ಯುವಿನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಶುಪತವೆಂಬ ವ್ರತ ಒಡಿಸು ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೃಷ್ಣನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ, ಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಯ ಸಮೇತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಕೃಷ್ಣನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, "ನಿನಗೆ ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರದ ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ಪತ್ನಿಯರಿಧಾರೆ. ಒಮ್ಮೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ನೂರು ವರ್ಷ ಒದುಕುವಿ" ಎಂದು ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದನು. ತರುವಾಯ ಕೃಷ್ಣನು ಉಪಮನ್ಯುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಅದುದರಿಂದ ಮಹಾದೇವಿಯ ಹೊರತು ಮಾರ್ಗದ ಒಳಪಡದವರಾರೂ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಚಿನಾಂಬರಗಳು

ಮೂರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಚಿನಾದೇಶ ವನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊಬ್ಬನು, ಪರಮ ಸುಂದರವಾದ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ವಧುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅವಳ ಹೆಸರು ಸೀಲಿಂಗ್ ಖೀ.

ಮದುವೆಯಾದಾಗ ಸೀಲಿಂಗ್ ಖೀಯ ಪಯಸ್ಸು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮ. ಪಟ್ಟದ ಕಾಣೆಯಾದ ಸೀಲಿಂಗ್ ಖೀಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ದಿನವಿಡೀ ಅವಳಿಗೆ ಎನೋದ ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಲು ಗಾಯ ಕರೂ, ಸತಕರೂ, ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆಟಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವವರೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದುಕೂಡಾ ಸೀಲಿಂಗ್ ಖೀಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಚುಕೆಯ ಮಸಕುಗರೆ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದಿತು. ಕೆಲವುಕಾರಿ ಕಣ್ಣೆರಳು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವಳ ದುಃಖವನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಲು ಯಾರು ಯಾರೋ ವಿಘನೋ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಹಿರಿಯರೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ಚಿಂತೆ ಕಾರಣವೇನಿರ

ಬಹುದೆಂದು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು. “ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ. ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇದ್ದವಳಲ್ಲ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ತಾಯಿ ತಂದೆ. ಆದ್ದು ತಮ್ಮ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ನೆನೆದು ಕೊಂಡು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾಳೆ ಕ್ರಮೇಣ ಸರಿಯಾಗುತ್ತೆ” ಎಂದರು ಕೆಲವರು.

ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಿ ಮಹಿಡಿ ಉದ್ಯಾನವನ ದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವಳೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಚಕ್ರ ವರ್ತಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಅಲ್ಲಿಂದೂ ಉಪ್ಪಿನೇರಳೆ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿ ತಿದ್ದ ತನ್ನ ರಾಣಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ರಾಣೀ, ನಿನ್ನ ಏಳೇಗಿಲ್ಲಗಳು ಒದ್ದೆಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ? ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆ? ತೌರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದಿದೆಯೇ” ಮುಚ್ಚು ಪುರೆ ಮಾಡದ ಕೇಳು” ಎಂದನು.

“ಸ್ವಾಮಿ! ನನಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ತೌರು ಮನೆಗಿಂತಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೇನೆ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವೇನೂ ಚಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಯಾಕೋ ಉಭಾಸ ಒರೋದಿಲ್ಲಾನ್ನುತ್ತೆ, ಅಷ್ಟೇ.

ದೊಳಗೆ ತುಳುಕೊಂಡು ಬಿತ್ತು. ಚಹಾ ನೀರು ಹಾಕಿ ಮಹಾರಾಣಿಯ ಅಮ್ಮನವಾಡ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿತ್ತು. ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರು ನೋಡು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅವರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಒಂದರು.

“ಇರಲಿ ಬಿಡಿ. ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಅವಳವಳಿ ಲೋಟಿಗೆ ಬಿದ್ದ ವಸ್ತು ಎಂಥವೆಂದು ನೋಡಿ” ಎಂದಳು ಸೀರಿಂಗ್ ಹೀ

ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರು ಚಹಾ ಪಾನೀಯದೊಳಗಿನಿಂದ ಚಕ್ಕದೊಂದು ದಾರದ ಉಂಡೆಯಂಥ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಹಾರಾಣಿಯ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು ಅದು ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ; ಯಾವುದೋ ಪುಳುಕು ಮರದ ಮೇಲೆ ಮೊಟ್ಟೆಯೆಡಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸಣ್ಣಗಿವ ಉಂಡೆಯಂಥ ಗೊಡು. ಅಂತಹ ಉಂಡ ಗೊಡುಗಳು ವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು.

ಚಹಾ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನೆನೆದ ಆ ಉಂಡೆ ಗೂಡಿನ ಬೆಂಪನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಣಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಶೇಷವು ಕಾಣ ತೊಡಗಿತು. ನೆನಪಿನಿಂದ ಬರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪೂಜೆಯವ ರೋಮಗಳೂ ಭಕ್ತಭಕ್ತ ಸಮವು ಬೆರಗಿನಿಂದ ಬರಿಸಲು ನೋಡಿದಳು ರೋಮಗಳಲ್ಲ. ವಾರವೇ ಬೆರಗಿನಲ್ಲಿ ಏಳ ತೊಡಗಿತು

“ಆಹಾ! ಇದೇ ದಾರವಾದರೆ ಇದರಿಂದ ನೆನೆದ ವಸ್ತು ಏನು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತೆ!” ಎಂದುಕೊಂಡಳು. ಸೀರಿಂಗ್ ಹೀ

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ತೋರಿ ಅವಳ ಮುಖವು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಯಿತು. ಈ ದಾರವು ತುಂಬಾ ಸ್ಥಾನಗಿಡ್ಡರೂ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ತುಂಡಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಉಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮೂರು ಗಜಗಳಷ್ಟು ವಾರವಿದೆಯಲ್ಲಾ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಸುಂದಿಸುತ್ತಿ, ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ದಾರ ತಯಾರಿಸಿ

ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಸರಿಯಾದೇನು” ಎಂದಳು ಸೀರಿಂಗ್ ಹೀ. ಮಹಾರಾಣಿಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ. “ನೀವು ಬೇಗವೇ ಮಹಾರಾಣಿಗೆ ಉಪ್ಪಾಗುವಾಗಲೂ ಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ಅರೋಚಿಸುವನಿಡಿ ಹೇರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋಗಿತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋದರು.

ಅನಂತರ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರು ಚಹಾ ಪಾನೀಯವನ್ನು ತಂದು ಮಹಾರಾಣಿಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಅವಳು ತನ್ನ ಅಗಾರದಂತೆ ತಾಳೆ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಚಹಾ ಪಾನೀಯಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಬೆರೆಸಿ ಕೂಡುಗಾರರಿಗೂ, ಅಟ್ಟಾರರಿಗೂ ಲೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಲೋಟವನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಳು ಅದು ತುಂಬು ಬಿಸಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮರದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಏನೋ ಒಂದು ವಸ್ತು ಮಹಾರಾಣಿಯ ಚಹಾ ಲೋಟ

ವಿಧವೆ ನೆರವೇರಿ, ಎಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವಸ್ತ್ರ
ಕರ್ಮದೊಡನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದ ಪೂಜಾರಿ
ಮುಂದೆ ನೋಡಿದಂತಹ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾದ ವಸ್ತ್ರ!

ಈ ಅರೋಚನೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಸೀರಿಂಗ್ ಹೀ
ಗಾರಿಗೆ ಉಳಿದಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ನೀರಿನ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು
ವಾಡಲು. ಅವಳು ಅಸ್ವಸ್ಥವಾದಿಂದ ಎದ್ದು
ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಕೂಡಲೆ ವಸ್ತ್ರ ಕೈಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಯಾವುದೂ ಕೆಳಗೆ ಸುತ್ತುವ ಹೇಳಿದಳು
ಅವರು. ರಾಣಿ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟ ಪಾಕವನ್ನು ಉಂಡೆ
ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಹೊಳೆಯುವ ವಾಡವನ್ನು ಬಿಡು
ಕೊಟ್ಟು ಸುಂದ ಕೊಟ್ಟಿದಳು.

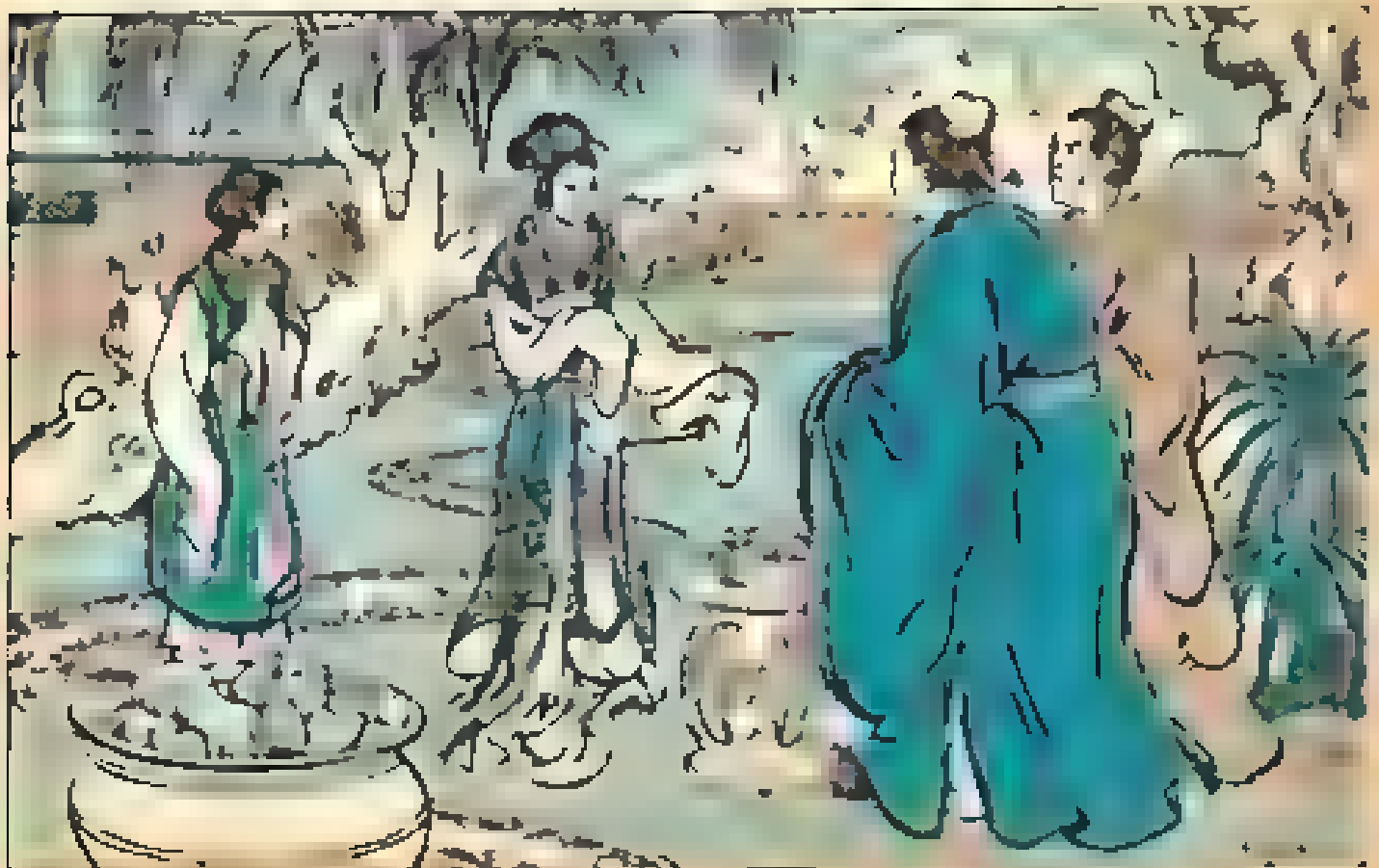
"ಇಂತಹ ಎಷ್ಟು ವಾಡವಾದ ವಸ್ತ್ರವಾಗಿತ್ತು ?
ಸುಮ್ಮನಿರಿಸಿ ಕೊಡಿ ಮುಂದೆ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಉಂಡೆ
ಗೊಡವೆಗಳನ್ನು ಕೊಡು. ಕಂಡು ಬಂದ ಸುಮ್ಮನಿರಿಸಿ
ಹಾಕಿರಿ." ಎಂದಳು ರಾಣಿ.

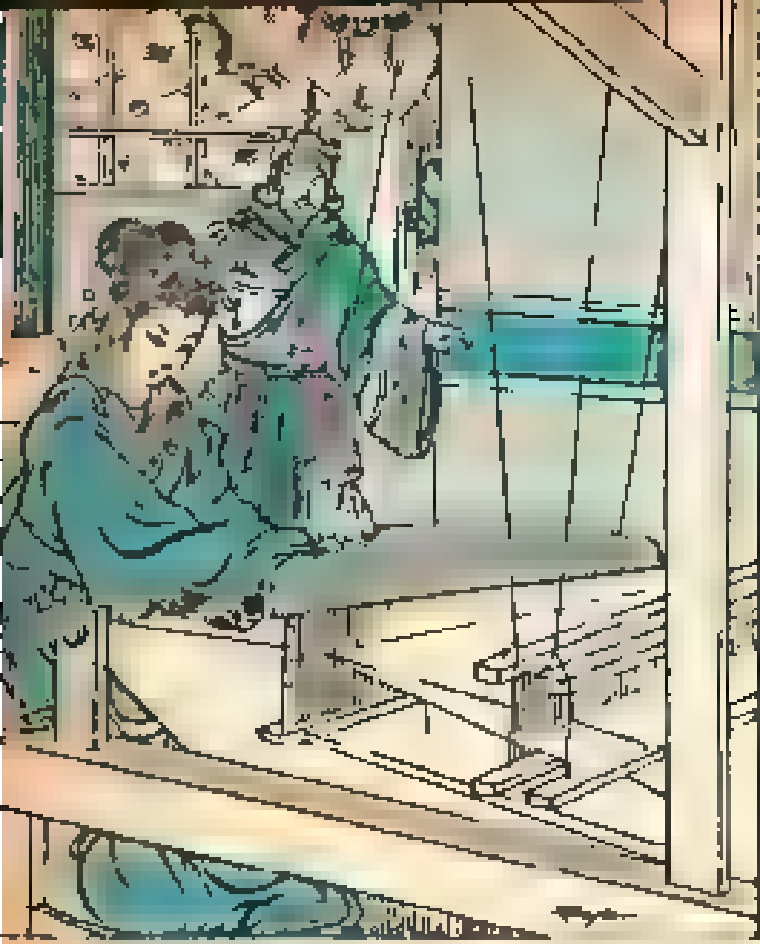
ಮತ್ತೊಂದು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮುಂದೆ ಕ್ಷಣವೇ
ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿತ್ತು ಅವಳವಳೆ ಯಾವ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟ

ಕ್ಷಣವೇ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಳಗೆ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ

ರಾಣಿಯು ಅದ್ವೈತವೆಂದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಅವಳು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ

ಇದನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ

ಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಅಮ್ಮ ಹೊತ್ತೇರಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಎದ್ದು ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆ? ಅಶ್ವರ್ಯವಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ!" ಎಂದನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಚೈಪ್ರಾಯದ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಎಂಬ ಅನಾರೋಗ್ಯವೂ ಎಂದು ಅಂದೋಳನೆಗೊಂಡು, ತಾನೇ ಎದ್ದು ರಾಣಿಯ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋದ ಮಗ, ಅಲ್ಲಿಯ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಶ್ವರ್ಯಾನಂದ ಗಳಿಂದ ಉಸಿರು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು.

ಮಹಾರಾಣಿ ಎಮ್ಮೊಂದು ದುಃಖದಲ್ಲಿದ್ದಳೋ, ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವೆನೋ ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಎಂದೂ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅವಳ ಅನಂದದ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವಳ ಚುಮಕುಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ದಂಗುಬಡಿದು ನಿಂತನು. ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮಗ್ಗದ ಮುಂದೆ ಕೂತು ಕೊಂಡು, ಎಂದೂ ಕಾಣದ ಕೇಳದ ಸುಂದರವಾದ ದಾರಗೇಂದ ಜಗಜಗನ ಹೊಲೆಯುವ ನಾಜೂಕಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೇಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಮಹಾರಾಣಿ ಸೀರಿಯಾ ಷೀ

ಅವಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಅರಳೊಗದಿಂದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಆ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂದವು ತೇಲುತ್ತಿದ್ದುವು, ಕುಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗುಳ್ಳುಗು.

"ಮಹಾ ಪ್ರಭು! ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಾನು ಏಕೋ ನನಗೇ ತಿಳಿಯದೆ, ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದು ನಿಮಗೂ ತುಂಬಾ ದುಃಖವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ನನಗೇ ಅನಂದ ಉಕ್ಕುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಗೋ ನೋಡಿದಿ! ನಿಮಗಾಗಿ ಈ ದೇವತಾ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೇದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕೊಬಿಸಲಾರದಷ್ಟೆ?" ಎಂದಳು ಸೀರಿಯಾ ಷೀ.

"ಕೊಪಸೇ? ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನಿನ್ನಿಂದ ಒಹುಮಾಸ ಪಡೆಯುವ ನಾನು ಕೊಬಿಸುವುದುಂಟೆ? ಇನ್ನೂ ರಾಣಿ ಮುಗಿಸುವಷ್ಟು

"ಅರೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಸುಂದರವಾದ ಸವಿಲನ್ನು ಕುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಎಹುಸಲು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ದೇವಿಯವರು ಅದರ ನಾಟ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಬಿಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅವರ ಗಂಗಾ ಚಂದವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ..." ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅದರಲ್ಲೇನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲ ಮೆಚುಂಕೆ ಎರಪನೇ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. "ನಮ್ಮ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾದಲು ಚಕ್ಕದೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ತಾವಳೆ ಕೊಳವಗು ಏಳುಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಹಾರಾಣಿಯವರು ಅವರಲ್ಲಿ ಈಜುತ್ತ..." ಎಂದು ಎರಡನೇ ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಲು, "ಅವೆಲ್ಲಾ ಹಳೆಯದೇ! ಹೊಸತೇನೂ ನಿಮಗೆ ತುಂಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು." ಎಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ರಾಣಿಯನ್ನು ಕರೆಯಲು ಅಚ್ಚೆಮಾಡಿದನು.

ಭಟರು ಓಡಿಯಾಗಿ ಓದಿರುಗಿ ಒಂದು, "ಪ್ರಭುಗಳೇ, ಮಹಾರಾಣಿಯವರು ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕೋಣ

ದೇವತೆಯು ಅದರ ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷ ಪಡುವವರು ಬೇರೆಯಾರಿದ್ದಾರಾ?" ಎಂದನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

ಸೀಲಿಂಗ್ ಓ. ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ದಿನೊಂದಿನಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು ಆಗ ತಾನೇ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿಯ ಇಷ್ಟ ದಿನಗಳ ಬಂತೆಗೆ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವಳು ತೆರಳಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವಳು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲದೆ, ಎಷ್ಟೆ ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಅರಿಯದಂತಹ ಬಂತೆ ಒಳಗೇ ಇದ್ದಿತು. ಈಗಿನ ಫಲಿಸೆ ಅಗಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೂ ಆಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಮಾಡಿದೆ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಸ್ವತಃ ವಸ್ತ್ರ ಸೇವೆಯಾದ ಭಾವ್ಯವ್ಯವಂತರೇ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಮಗ್ಗು ಹಾಕಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ ಕಳ್ಳ!

"ಪ್ರಿಯಳೇ, ಈ ಕೆಲಸದಿಂದ ನೀಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದಾದರೆ ನನಗೇನು ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿದವರಿಗೆ ನಾನು ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕೊಡಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಬಂತೆ ತೋರುಗಿಡ್ಡು ಒಂದು ಮೊಟ್ಟೆ ೪೦ ನಗಗೆ." ಎಂದನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ "ಹಾಗಾದರೆ ಮಹಾಪ್ರಭು! ನನ್ನ ಮೊಂಡು ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಡಿ" ಎಂದಳು.

ಸೀಲಿಂಗ್ ಓ. "ಈಳು" ಎಂದನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ "ನಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಉಪ್ಪುಸೇರಳೆ ಮರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ ಕೊಡಿ." ಎಂದಳು ಸೀಲಿಂಗ್ ಓ. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅವಳ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವಳು ತುಂಬಾ ಪಟ್ಟಿ ಹುಳುಗಳು ಗೂಡುಕಟ್ಟಿದವು.

ಪ್ರಮಂಚದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊವಲು ಪಟ್ಟಿ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೇದವಳು ಸೀಲಿಂಗ್ ಓ. ಈಗಲೂ ಚೀನಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ "ಓ" ಅಂದರೆ ಪಟ್ಟಿ. ಅವಳ ಅನಂತರ ಚೀನಾ ದೇಶದ ಮಹಾರಾಜರು ಅವಳು ವಿರ್ವಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನನುಸರಿಸಿ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಒಂದು ದಿನ ಪಟ್ಟಿ ಹುಳುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ಅಹಾರ ನೀಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿ ವಸ್ತ್ರಗಳ ರಹಸ್ಯವು ಚೀನಾ ದಿಂದ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹರಡಿತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಪಟ್ಟಿ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ವಾಹಾರ ದಿಂದಲೂ ಚೀನಾ ದೇಶಗಳಿಂದ ಹೆಸರು ಮಾಡಿಕೆಗೆ ಬಂತು. ಉಳಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಯ ಒಪ್ಪಿಗಳು ತಯಾರಾದರೂ ಸಹ ಈ ದೇಶದ ಪಟ್ಟಿ ಒಪ್ಪಿಗಳಿಗೆ ಗೂಢತೆ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಸಿಗೆ ಬೇಸಿಗೆ ಬರವೆಂಬ ವಿಶೇಷಣದೊಂದಿಗೆ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೨೫
ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೮೦ ಜನವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ

Ravindra S. Kamboj

Prabhu Sankar

- ★ ಮೂಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂತೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು.
- ★ ನವೆಂಬರ್ ೧೫ ರೊಳಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ಬಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ನಮಗೆ ಬಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂಪಾ ೨೫ ಬಹುಮಾನ.
- ★ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಸ್ಪುರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯ ಬಾರದು. ವಿಳಾಸ ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಕಲ್ಲೆಗಲ್ಲ ಈ ಪೂಜೆ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ತನಗಲ್ಲ ಈ ತಪಸ್ಸು

ಕಳುಹಿಸಿದವರು : ಬಿ. ಕೆ. ವಿಕಲ,

ಚಿಲಗೂರು, ಹೊಸದುರ್ಗ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ.

Printed by B. V. REDDI at Printed Process Private Ltd., and Published by M. VISWANATHA REDDI for CHANDANAMA CHILDREN'S TRUST FUND (Prop. of Chandanama Publications) 2 & 3, Arcot Road, Madras-600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adopting them in any manner will be dealt with according to law.

ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರೀತಿ ಬಯಸುವ, ಪ್ರೀತಿ ಪಡೆಯುವ ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆದಿವೆ

ವರ್ಲ್ಡ್ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್
ಅವಾರ್ಡ್‌ನ ವಿಜೇತರು

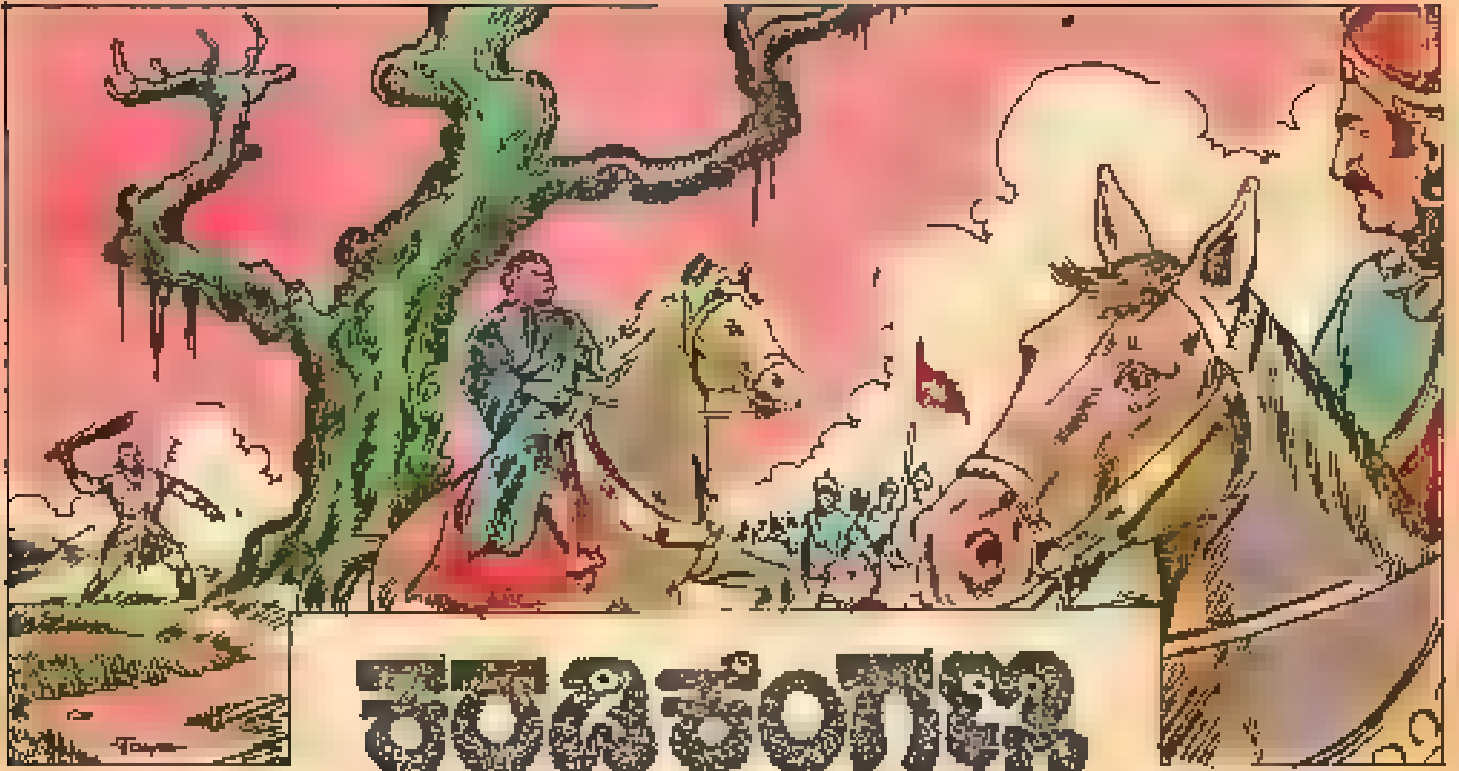
ಪ್ರೀತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು
ಪಾರ್ಲೆ ಗ್ಲೂಕೋ
ಅಪೂರ್ವವಾದ ರುಚಿ
ಕುಂಬಿ ಕುಳುಕುವ ಶಕ್ತಿ

ಹಾಲು, ಗಿಣಿಧಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ಗ್ಲೂಕೋಸ್‌ಗಳು
ಹಿತಕರವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿವೆ.

ಪಾರ್ಲೆ
ಗ್ಲೂಕೋ

ಭಾರತದ ಅತ್ಯಧಿಕ ಮಾರಾಟವಾಗುವ ಬಿಸ್ಕಿಟ್

www.parlegluco.com

ಕರಡಿ ಕಂಠ

೧೬

[ಕರಡಿ ಕಂಠನು ದುರ್ಮುಖರಾಜನನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿ ಮೂಯಾಮರ್ಕಟನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ತೊಡಗಿದನು. ಆ ಮರ್ಕಟನು ದೇವಗುಪ್ತನ ಹತ್ತಿರ ವಸಾಹತುವೆಂದು ಅಂಗಾಕ್ಷರರಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು. ಕಾಳಿಮರ್ಯಾದೆ ಕಡೆಗೆ ಕುಗ್ಗಾನೂ ಅತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಮೂಯಾಮರ್ಕಟನನ್ನು ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು, ಆ ಏನು ಮಾಡಾಮರ್ಕಟನ ಕುದುರೆಗೆ ತಾಗಿತು.]

ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಗದೆಯನ್ನೆತ್ತುತ್ತಲೇ ಮರ್ಕಟನು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದನು. ತಲೆಗೆ ಗದಾ ಘಾತ ಪಡೆದ ಕುದುರೆ ಕೆಟ್ಟ ದನಿಯಿಂದ ಹೀಗೇ ಗರೆಯಿತ್ತು. ಮುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಂತೆ ಹಿಡಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕುದುರೆಗೆ ಧೀ ಕೊಚ್ಚಿತು.

ಆ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಆ ಕುದುರೆಯು ಮೇಲಿದ್ದವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಎದ್ದನು. ಮೊದಲು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಮೂಯಾಮರ್ಕಟನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದನು. ಆ ಕುದುರೆಯು

ಮೇಲೇರಿ, ಅದರ ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತ ಮೂಯಾಮರ್ಕಟನಿಂದ ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಹಿಡ ತೊಡಗಿದನು.

ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಮೂಯಾಮರ್ಕಟನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗದೆಯನ್ನು ಎತ್ತುವಾಗ, ಮೂಯಾಮರ್ಕಟನು ಹಿಡಹೋಗಿ ಮಂತ್ರಿ ಜೀಷ್ಣುಪ್ತನ ಹತ್ತಿರ ತಪ್ಪನೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, "ನೀವೆಂಥ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೋ, ಒರಿಣಂತೆ ಬೊಂತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೋ ಏನೋ! ನಿಮ್ಮ ಉಪಾಯ ಒಂದು ಕೂಡಲಿನಷ್ಟು ಸಹಾ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ

ನೋಡಿದರಾ? ಈಗ ನಾನು ಮುಂದಾಗಿ ಚಂದ್ರಶಿರಾ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೆತಕೇತು ಮಹಾರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಭವ ಸಮಾಚಾರವನ್ನಿಟ್ಟೆ. ಮೇಲೆ ಈ ನಗರದ ರಕ್ಷಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ." ಎಂದನು.

ಇದರ ಮಂತ್ರಿ ಬೇವಗುಪ್ತನು ಅವನ ಮುಂಚೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಕೋಟಿ ಯೊಳಗಿನಿಂದ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಾಂತ್ರಿಕನನ್ನು ಕಾಣುವಮೂಲವನ್ನು ನೋಡಿ ಭರಭರನೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಮನುಷ್ಯಮರ್ಕಟನನ್ನು ನೋಡಿ. "ಮಾಮಾ ಎದ್ದೆ ಕಲಿತ ನಿನಗೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಲ್ಲವಾ, ಮಾಯಾಮರ್ಕಟಾ! ನಿನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಬಿಡಬೇಡ. ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮೊದ್ಲ ಮಂತ್ರವಾದಿಯಿಂದ, ಅಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ನಗರವನ್ನು

ಕಾಪಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವ ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತಾ" ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅರಣ್ಯವೊಳಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿವುಮೇ ಒಳ್ಳೆದು. ಸ್ವಾಮಾತು ಕೇಳು. ನಾನೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ವಾ" ಎಂದನು.

"ಎಂತಹ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಮಾತು ಹೇಳುವೆ ಅಯ್ಯಾ ಮಹಾಮಂತ್ರಿ! ಅದು ಭೀರುಗಳು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ. ನಾನಿಗ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಪಿತಕೇತು ಮುಂದಾಡಿಸನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಅನಂತರ ಈ ಕರಡಿಕೆಗಿನ್ನು ಮಂತ್ರಿಕನನ್ನು ಕಾಣುವಮೂಲವನ್ನು ವಾಶಮಾಡುವ ಉಪಾಯ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ಮಂತ್ರಿಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾ ಕಾಯದೆ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಸಿದನು.

ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಏನೋ ನಿರಾಶೆಯ ಸಂಕಾಪವಿದ್ದ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಸ್ತ ಕಡಿದು, "ಎಲೋ, ಮಂತ್ರಿಯೇ! ನಿನ್ನಂಥ ಮಂತ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ನನಗೇನೂ ಕೋಪವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾಮಾಂತ ಸೂರ್ಯಾಭೂಪತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ ನನಗೇನೂ ಕೋಪವಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ರಾಜನೂ ಕೂಡಿ ಕಾಣುವಮೂಲವನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿ ಸುವ ಯೋಜನೆ ಹುಕಿ ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ರಗಳೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರಾದಿರಿ. ಅಂತಹ ನಿನ್ನನ್ನು ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ನೀನು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿ" ಎಂದನು.

ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಮಾತು ಮುಗಿಸುವುದರೊಳಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಪುನಃಗುಪ್ತನು ಮೆಚರಿಸುವಾಗಲೆದರಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಕೆರಳಿಸಿ. "ಈಗ ನೀನೇ ಗತಿ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಕುದುರೆ ರಾಜಾ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಗನೇ ಓದು! ಈ ರಾಕ್ಷಸನು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹಿಂದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಬೇವದ ಮೇಲೆ ಆಶೆಯಿರುವವರಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಓಡಿಬಿಡಿರಿ." ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿ ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಾಮಾಂತ ಸೂರ್ಯಾಭೂಪತಿಯೂ,

ಸೈನಿಕರೂ ಸಹ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ತೊಡಗಿದರು.

ಆಗ ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಎತ್ತಿದನು. ಕವಲಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಾಡುತ್ತಾ ಅವರನ್ನು ಮೊದಲಿನ ಸೈನಿಕರ ಭವಾನಿಗೆ ಎತ್ತಿ, ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಆ ಸೈನಿಕನ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಮ್ಮಡನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆತ್ತಿ, "ಅಯ್ಯೋ! ನರ ವೀರನೇ! ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರೆ. ನಿನ್ನ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದು ಹೋದ ಹಾಗೆ ಯಾವ ಗುರುತುಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಯ ತಂದಿ ನೀಗಿ ಓಡಿ ಬಂದಿರುವವನು. ನಗರಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿನಗೆ ಅರಣ್ಯವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಜಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನೂ ಕಾಣುವವರೂ ಬಂದರು. ತಮ್ಮ ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾ ನಗರದ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಕಾಣುವವರೂ, "ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನೇ! ಎಂಥಾ ಹೀನ ಕೆಲಸವಿದು? ನಮ್ಮ ಶತ್ರು, ವಾದ ಆ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನೂ, ಅವನ ಸೈನಿಕರನ್ನೂ ಹಾಗೆ ಓಡಲು ಬಿಟ್ಟು, ಈ ಬಟ್ಟೆ ಹೇಡಿ ಸೈನಿಕನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯಲ್ಲಾ? ಏಕೆ? ಇದು ನಿನ್ನಂಥವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಥವೇ? ಇಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ, ಈ ಮಂತ್ರಿ, ಈ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆತ್ತು" ಎಂದನು.

ಕರಡಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮಾಂತ್ರಿಕರೂ ತನ್ನ ನಗರ ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಮೊರೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. "ಆದ್ದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿಯ ದೇವರು ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಕೊಂಡ ಆ ಮೂರ್ಖನು ಕೊಂದನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿ ಸಿದ್ಧರೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಈ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಸುಖವಾಗಿ ಓಡಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟನಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಆಗ ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಕಾಲು ಮುರಿದವನನ್ನು ಕೈಗೆ ಎತ್ತಿ, ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಎತ್ತಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದನು.

ಅವನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಎತ್ತಿ, ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಎತ್ತಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದನು. "ಅಯ್ಯೋ! ನರ ವೀರನೇ! ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರೆ. ನಿನ್ನ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದು ಹೋದ ಹಾಗೆ ಯಾವ ಗುರುತುಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಯ ತಂದಿ ನೀಗಿ ಓಡಿ ಬಂದಿರುವವನು. ನಗರಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿನಗೆ ಅರಣ್ಯವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಜಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

"ಆ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಹೆಸರೇನು?" ಎಂದು ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನು ಕೇಳಿದನು. "ನನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಹೆಸರು ಕಾಲದಂಡನೆಂದು. ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೂಡಾ ಭಲ್ಲೂಕವಾದ ವರ್ಷ ಪಾಂತದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. 'ಮಗ ಗುತ್ತಿಗೆ' ಮಾಡಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು" ಎಂದು ಆತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದನು ಉಗ್ರದಂಡ. ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚನೆ

ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಂದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆ
ವವರಿಗೆ ವಿದರಿ, ನಾಗ. ಈ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಬಂದುಬಿತ್ತಿ.
ಅವರ ಮಂತ್ರ,ತಂತ್ರಗಳ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಈ ಕಲ್ಲಿನ
ಗದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದು ತನ್ನದು ಸಿದ್ಧಾ ರಿ:ತಿಯ
ಬಹಿರಂಗ ಶಕ್ತಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಂತರಂಗದ ಶಕ್ತಿಗಳಾದ
ಮೂತ್ರವೂ ಒಳತಂತ್ರವೂ ನುಗೆ ತಿಳಿದದು ವಂತ್ರ,
ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಎಂತೆಂಥವರನ್ನು
ಮಿರಿಸಿದವರೆಂದು ನಿನ್ನ ಹೆಳುವಿರಷ್ಟೆ. ಅದಕ್ಕೇ
ನಾನು ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆದ. ನನ್ನರ
ಸರ್ವನಾಶಮಾಡಲು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿರು
ತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಉಗ್ರದಂಡನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಿಂಗಣ್ಣ
ಮಾಂತ್ರಿಕವಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಕಾಳೀವರ್ಮನಿಗೂ
ಒಬ್ಬಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದನು ಉಗ್ರದಂಡ
ನನ್ನು ಕೂಡಿ. "ಉಗ್ರದಂಡಾ! ನಾಳೆ ಅದಷ್ಟು
ಬೇಗನೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಆ ಭಟ್ಟಾಣಕಪಾದ
ಪರ್ವತ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ. ಹೋಗುವ
ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಗುರು ಮಾಂತ್ರಿಕರ ಮಂತ್ರದಂಡ
ವನ್ನು ಕುಪಾದಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಮಾಯಾ
ಮರ್ಕಟನನ್ನು ಹೆಗ್ಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು.
ಅಲ್ಲದೆ ದುಷ್ಟನಾದ ಜಿತೇಶ್ವರು ರಾಜನಿಗೂ ತಕ್ಕ
ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿಬಿಡಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಕಾಳೀವರ್ಮನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟು ಮಾತು
ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಕಟುಕಾಲಡಿ ಮುನ್ನು. "ಜೈ!
ಭೈರವಾ!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ತನ್ನ ಆಸೆಯನ್ನು ನಗರದ
ಕಡೆಗೆ ಹೊರಡಿಸಿದನು.

ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಚಂದ್ರಶಿಲಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾಯೆ
ತೆವರೆ, ಕುದುರೆದು ಮೇಲೆ ಅಧೀನಿಗಮಾಗಿ ಹೋದ
ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು, ನಗರದ ದ್ವಾರವನ್ನು ತಲೆಬದ
ಕೂಡಲೆ, ಅಲ್ಲಿವ ಕಾವಲಿನ ಭಟರಿಬ್ಬರು. ವ ಕೆಟ
ದಂಥವರನ್ನು ಕೂಡಿ ಅಶ್ವರ್ಯಪಡುತ್ತ. "ಓಹೋ!

ಮಾಡಿ ತಲೆಬದಿಸುತ್ತ. ಉಗ್ರದಂಡಾ! ಆ ತಾಂತ್ರಿಕ
ದುಷ್ಟನು ನನ್ನ ಗುರುವನ್ನು ಹತಮಾಡಲು
ಮಾತೆಂಥವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಒತೆ ಸೆರೆಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ
ಕೆಲವರನ್ನು ತನ್ನ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ
ಕೊಳೆಗವಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದೆ ನಿನ್ನ ಹೆಳುವ
ಕಾಲದಂಡನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನಾನು
ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಮಾತ್ರ ಮರೆಯಬೇಡ.
ಸುರನ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಈ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನ
ಮಾತು ಮಾತ್ರ ನಂಬಲೇ ಬೇಡ." ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಹೊಸ
ಹುರುಪು ಬಂದು, ಎನೋ ಬಾಟಿಕೊಳ್ಳುವವನಂತೆ
ತಲೆ ಕೂಡಲೆ ಕೈಗಳನ್ನಾಡಿಸಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು. "ಹೌದು.
ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಗೆ ಅಷ್ಟುತ ಬೇಕಲಿ. ನನ್ನ ಅಣ್ಣ
ಒದುಕಿಮೇ ಇದ್ದಾನೆಂದು ನನಗೊಂದು ಸವಾಲು
ಯಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೀವು ಬಲಪಡಿಸಿದಿರಿ. ಕೆಲವು
ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಕಣವೆಯ

ಏನಿದು? ಮರಗಳಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುವ ಕೋತಿ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಓಡಿಬಂದಿದೆ! ಏನದ್ದುತ! "ಎನ್ನುತ್ತ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡಹಿಡಿದು, "ಏಯ್! ಮರಮಂಗಾ! ಎಲ್ಲಿಗಿದು ಸವಾರೀ? ನಿಲ್ ನಿಲ್ಲು!" ಎಂದರು.

ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ಕಿವಿಗಳು ತೂತು ಬೀಳುವಂತೆ ಕೀಚೆಂದು ಅರಬಿ, "ಎಲವೋ ಭಟಾಧಮರೇ! ನಾನು ಸಾಧಾರಣ ಮರಮಂಗನಲ್ಲ! ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಭ್ರಾಂತಿಮತಿ ನಾನು. ದಾರಿ ಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಬರವ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಅವಶ್ಯವು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇಕೆ." ಎಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಿದನು.

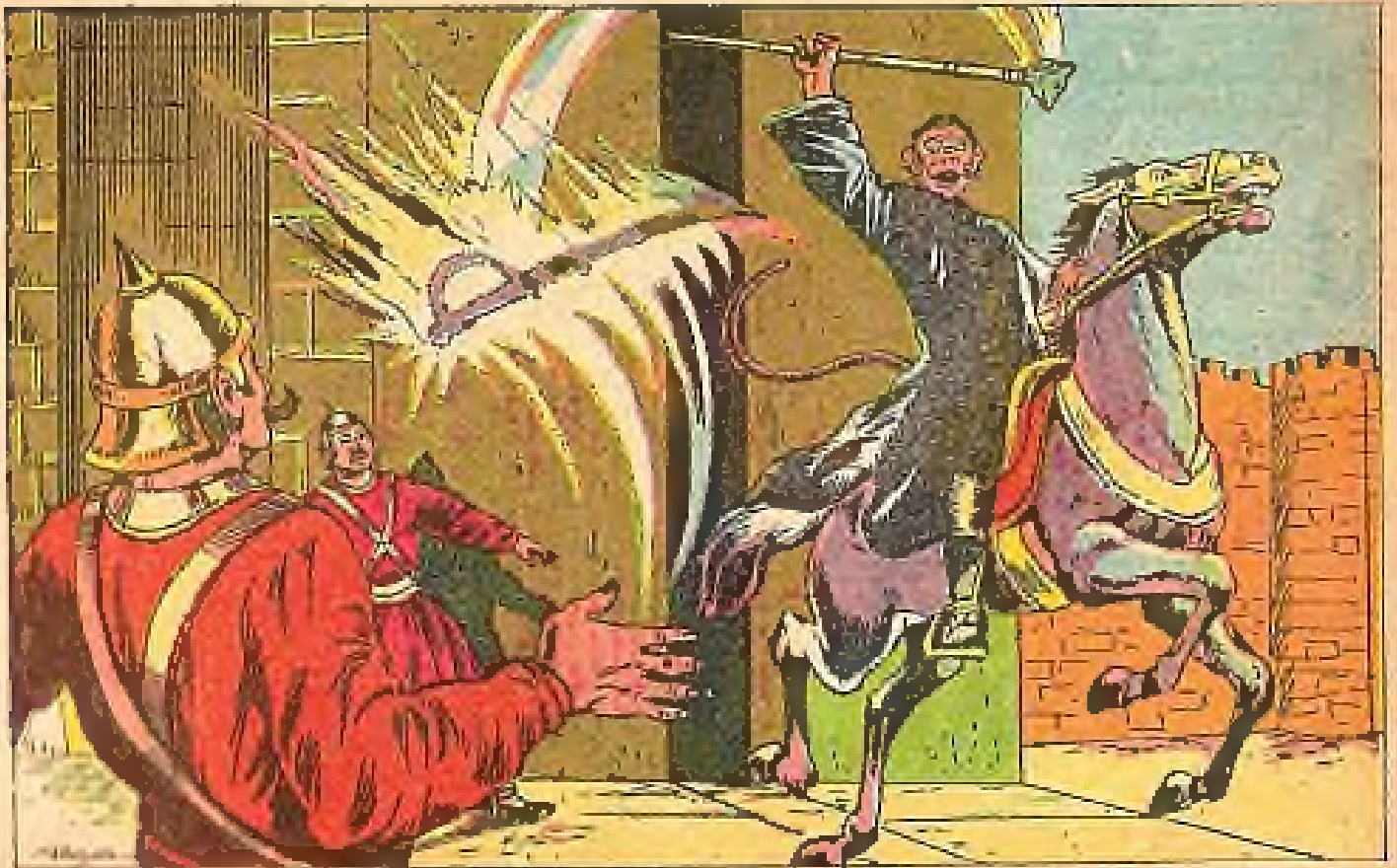
ಕಾವಲುಗಾರರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬೆರಗಾಗಿ ಬೆಚ್ಚರಗೊಂಡು ಎರಡಡಿ ಹಿಂದಿಟ್ಟನು. ಅದರ ಎರಡನೇ ಭಟನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರದೆ, ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮರ್ಕಟನ ಶರೀಗೆ ಗುರಿಯಿತ್ತಿ, "ನೀನು ತಾಂತ್ರಿಕನೋ ಮಾಂತ್ರಿಕನೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ

ನಾಯಕರ ಬಳಿಗೆ ಬಾ." ಎಂದು ಕುದುರೆಯ ಕಡಿವಾಣಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದನು.

ಆ ಕೂಡಲೇ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರದಂಡದಿಂದ ಕಾವಲುಗಾರನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬದಿಗೆ ದೂಡಿದನು. ಮಂತ್ರದಂಡದ ಒರಸಾಟಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿ ಮಿಂಚಿನ ಹಾಗೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಧಗಧಗಿ ಉರಿದು ಕರ್ಪೂರದ ಕತ್ತಿಯಂತೆ ಮಾಯವಾಯಿತು!

ಕಾವಲುಗಾರರಿಬ್ಬರೂ ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಕೂಗಿ ಬದಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು, "ಜೈ! ತಾಂತ್ರಿಕ ಗುರೋ!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹರಿಸಿ ರಾಜಮೀದಿಯನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ನಗರ ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲಮಂದಿ ಕಾವಲಿನ ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ನಗುತ್ತ ಕೆಲೆಯುತ್ತ ಹರಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದ ಅವರ ನಾಯಕನು, ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಭಟರು ಕೂಗಿಕೊಂಡು

ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕತ್ತಿತ್ತಿ ಇತ್ತು ನೋಡಿದನು. ಅವರ ಹರಟೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತುಹೋಗಿತ್ತು.

ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಚಿತ್ರ ಕೋತಿರೂಪದವನು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನಾಯಕನು ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಕಡೆಗೆ ಓಡುತ್ತ, "ಓಹೋ! ಯಾವನೋ ಶತ್ರು ರಾಜರ ಗೂಢಚಾರಿ ಕೋತಿ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಒಲವಂತರಿಂದ ನಗರದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದ್ದಾನೆ. ಬನ್ನಿರಿ! ಓಡಿಸಿರಿ! ಹಿಡಿಯಿರಿ ಅವನನ್ನು!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಕಾವಲು ಭಟರ ನಾಯಕನು ತನ್ನ ಕುದುರೆ ಯನ್ನೇರಿ, ಭಟರನ್ನು ಕೂಡ ಹಾಕಿ ಹೊರಡುವುದರ ರೊಳಗೆ, ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಬಹುದೂರ ಹೋಗಿದ್ದನು. ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ರಾಜ ಭವನವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಭವನದ ಮುಂದಿರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಮೈದಾನದ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಗುಂಪಾಗಿ ಎನೋ ಅಟಿ ನೋಡು

ತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ನಡುವೆ ಅಟಿವಿಕನೊಬ್ಬ ಕೋತಿ, ಕೆರಡಿ ಮೊದಲಾದ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಅಟಿ ವಾಡಿಸುತ್ತ ಸೇರಿದ ಜನರನ್ನು ಅನಂದವಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ಕುದುರೆ ಮೇಲೇರಿ ಅ ಕಡೆಗೇ ಹೋಗಲು, ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದವರು ನೋಡಿ, ಉತ್ಸಾಹ ದಿಂದ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಬಾರಿಸುತ್ತ, "ಅಹಾಹಾ! ಕಾಡು ಕೋತಿ! ಮನುಷ್ಯಮಂಗೆ! ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ! ನೋಡಿ ನೋಡಿ! ಯಾರು ಈ ಕೋತೀ ವೇಷದ ಅಟಿಗಾರ?" ಎಂದು ಕೂಗಾಡ ತೊಡಗಿದರು.

ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅಡಿಸುವ ಅಟಿವಿಕನು ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟನ ಕಡೆಗೆ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ, "ಇದಾವುದೋ ಒಳ್ಳೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಕೋತಿ! ಅದರ ಯಜಮಾನನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಹೀಗೆ ಓಡಿ ಬಂದಿರಬೇಕು! ಯಾವು ವಕ್ಕೂ ಇವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಒಳ್ಳೇದು." ಎಂದು ಕೊಂಡನು.

ಅವನು ಹೀಗೊಂದುಕೊಂಡು ಬೇಗವೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಉರುಳಿನ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನ ಕಂಠ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಬಿಡಿದನು. ಅದರ ಹಗ್ಗದುರುಳು ಜಾರಿ ಮರ್ಕಟನ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿದು ಕೊಂಡಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ಕೀಚುಧ್ವನಿ ಮಾಡಿ ಛಾಗೆಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು. ಬೀಳುವಾಗ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರ ವೆಂಡವು ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು. ಖಾಲೀ ಕುದುರೆ ಮುಂದೆ ಓಡಿತು.

ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅಡಿಸುವವನು ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ, ಅವನ ಎರಡು ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, "ಓ! ಕೀಚು ಕೀಚು ಕೀಚಣ್ಣಾ! ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನ ನಾನು! ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ತುಂಬಾಟ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದರೆ, ನಿನ್ನ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಬಚ್ಚಿ ಸುತ್ತಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುತ್ತೇನೆ! ಲಂಕಾದಹನದ ಷಾಗೆ ಮಾಡಲು

ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ರಾಕ್ಷಸರಿಲ್ಲ, ಬಾಲ ಮುದುಡಿ ನನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾ ಸುಮ್ಮನೆ!" ಎಂದನು.

ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟನು ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತವರನ್ನು ನೋಡಿ, ನಂತರ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದವನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತ, "ಎಲೋ ಮೊಠಸೇ! ಭಂಡಸೇ! ಬುದ್ಧಿ ಮಣ್ಣು ತಿಂದವನೇ! ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದೇ? ನಾನು ಸಾಧಾರಣ ಕೋತಿಯಲ್ಲ. ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಭ್ರಾಂತಿಮತಿ! ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ವಿಷತ್ತು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳಿ ಎಚ್ಚರ ಪಡಿಸಿಕ್ಕೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ರಾಜ ಕಾರಣದವನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಸಾಬಾರವಿಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಅವಮಾನ ಪಡಿಸಿದೆಯಾ? ಇದು ನಿನ್ನ ರಾಜನಿಗೇ ದ್ರೋಹ! ರಾಜನೇ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಹಾರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಂತ್ರದಂಡ?" ಎಂದು ಕರ್ಕಾಶ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದನು.

ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅಡಿಸಿ ಬದುಕುವ ಆಟವಿಕನ ತಲೆ, ಹೆದರಿ ತಿರುಗಿ ತೊಡಗಿತು. ಅವನು ಎರಡು ಮೂರು ಅಡಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕಿಟ್ಟು, ಏನೋ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ನೆನೆದು, ತನ್ನ ಕರಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆ ಕರಡಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ್ದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸೆತಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತ, "ಇದು ಯಾವುದೋ ಖಶಾಖೆ. ಕೋತಿ! ಏನೋ ಹೇಳಿ ಹೆದರಿಸಲು ನೋಡುತ್ತೆ! ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಅಡಗಿಸಬೇಕು" ಎನ್ನುತ್ತ ತನ್ನ ಪಳಗಿದ ಕರಡಿಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟನು.

ಆ ಕರಡಿ ಜಟ್ಟಿಯಂತೆ ತೋಳುಗಳನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಕೊಂದು, ಬಾಯಿಯನ್ನು ಅಗಲಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟನ ಮೇಲೆ ಧುಮುಕಿತು. ಮಾಯಾ

ಮರ್ಕಟನು ಈ ಹೊಸ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ಸಾಯುವ ಹಾಗಿ ಕಿರುಚುತ್ತ, "ಲೋ! ಲೋ! ನಾನು ಜತೆಕೇತು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಒಲೈಯಿದು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದವನೋ! ಅವರಿಗೆ ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಂದ ಆಪತ್ತು ಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ರಾಜ? ನನ್ನ ಮಂತ್ರದಂಡ ಎಲ್ಲಿ?" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಕರಡಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿ ಅದನ್ನು ಕುಚ್ಚುತ್ತ ಉರುಡಾಡ ತೊಡಗಿದನು.

ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿದ ಜನರು ಮರ್ಕಟನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ, ಇದೊಂದು ಆಟವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ, "ಅಹಾ! ಮಾತು ಕರಿತ ಕೋತಿ! ಮೂಗ ಬುಟ ಕರಡಿಗೂ ಕೋತಿಗೂ ಖಾಡಾಖಾಡೀ ಕುಸ್ತಿ! ಈ ಅದ್ಭುತ ಈವರೆಗೆ ನೋಡಿಲ್ಲ! ಛಲೇ ಛಲೇ!" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ, ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕುತ್ತ ಆಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತ ಲಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ವೇಗವಾಗಿ

ಕಾವಲು ಭಟರ ನಾಯಕನು ಬಂದು, “ಎನಿದು ನಿಮ್ಮ ಅಟ!” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದು, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನಾಡಿಸುವವನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಎಲೋ! ಕೋತಿವೇಷ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಬಂದ ಕತ್ತು ಗೂಢಚಾರಿ ಇವನು! ಇವನನ್ನು ನಿನ್ನ ಕರಡಿಯಿಂದ ಕೊಲ್ಲಿಸಲು ನೋಡುವೆಯಾ? ಜಾಗ್ರತೆ! ಮೊದಲು ಈ ಗೂಢಚಾರಿಯನ್ನು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಮಹಾರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು! ಅವನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಏನೂ ಆಗಬಾರದು!” ಎಂದನು.

ನಾಯಕನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುವವನು ಮೌನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕರಡಿಯ ಸಂಕಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಈಚೆಗೆ ಎಳೆದನು. ಕರಡಿ ಮರ್ಕಟನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟವು ತನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದ ಗಾಯಗಳಿಂದ ನರಳುತ್ತ, “ಎಂಥಾ ಹುಚ್ಚರು ನೀವೆಲ್ಲಾ! ನಿಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನು ಅಪತ್ತಿನಿಂದ ಉಳಿಸಲು ಬಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಅಪಮಾನಪಡಿಸುವಿರಾ? ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಜೀವದ ಮೇಲೆ ಆಶೆಯಿದ್ದರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ. ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಂತ್ರದಂಡ?” ಎಂದು ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸುತ್ತ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಮರ್ಕಟನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾಯಕನಿಗೆ ಬಹಳ

ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಅವನು ಹೆಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ, “ಎಲೋ ಶತ್ರು ಗೂಢಚಾರಿ! ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರಬೇಕೆ? ನಿನಗೆ ಗರ್ವ ತಲೆಗೆರಿದೆ!” ಎಂದು ನುಡಿದು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುವವನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಎಲೋ ನಿನ್ನ ಕರಡಿಯಿಂದ ಈ ಕೋತಿರಾಯನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿಸಿ, ಎಳೆಯಿಸಿ ಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಮಹಾರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ಬಾ” ಎಂದು ಅವುಕೇವನಾಡಿ ರಾಜಭವನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು.

“ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬರುತ್ತೇನೆ ದೊರೆಗಳೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುವವನು ತನ್ನ ಕರಡಿಗೆ ಸೈಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಕರಡಿ ರಫಸದಿಂದ ಹೋಗಿ ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟನನ್ನು ಬಾಣಿ ಸುತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಒಡೆಯನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ರಾಜಭವನದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿತು. ಸುತ್ತಲೂ ಕೂಡಿದ ಜನರು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೇ ಕೇ ಕೂಗುತ್ತ ಹಿಂದೆಯೇ ಹಾಗಿದರು.

ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ಕರಡಿಯ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ತುಳ್ಯುತ್ತ, “ಶಾಂತ್ರಿಕ ಗುರೋ! ನೀವೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು! ನನ್ನ ಮಂತ್ರದಂಡ! ಮಂತ್ರದಂಡ!” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. —(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

